

Mustafa alışkan Manisa

- şiirler -

Yayın Tarihi:

28.09.2017

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mustafa Çalışkan Manisa

Eserleri:

! Kulluk!

Fikret; yemin edilen zeytini ve inciri
Anla, hisset; kırılınsın kula kulluk zinciri

Mustafa alışkan Manisa

! Ümit!

Yunusu balığın karnında misafir eden
Yusufa kuyuda tuttuğu dal olan neden

Mustafa Çalışkan Manisa

(Ben) im)

(Ben) im) hep (ben) im) diyorum
(Ben) deyim) diyemiyorum
(Ben) im) de takılıyorum
(Ben) dimi) aşamıyorum

Mustafa Çalışkan Manisa

(Din) le) sen)

Şu dünyaya şöyle bir bakın
Dallarıyla eğilen ağaca,
Secde eder gibi, ibretle bakınca
Müzikal bir sesle şükreder anlasana

Kuşlar ahenkle zikreder
Ve bu ulvi ahenkler ruhları büyüler

Güneş her sabah tırmanır
Yine iner, yıkılmaz merdivene sarılır
Ve hep çizilen rodada yol alır
Doğar, batar secde izi kalır

Sazlıklarda kurbağalar
Suda balıklar
İbadetin izini taşır
Ve tek bir ağızdan haykırır
Fikret!
Şükret!
Zikret!

Katre suda umman arayan
Ey gafil insan!

Kavgayı kızıştıran damlalar
Dudaklardan dökülen kelimeler
Ardınca nehirleri kan eden kavgalar
Ve debdebe
Ve meçhul gidiş ruhları karartan

(Kendini ululayıp, kibirlenen insan
Yüreğın senden değil, sadece seninledir
Sen bunca hatalarla, yüreğini karartan
Tek başına değilsin, bir toplum seninledir)

Göneşi gözlerinin üstüne koyup
Gözlerini sakın kapama
Can kurban kalbinin gözleriyle
Hassas kulaklarla
Kutlu mesajı duyana
Yol bulana, buldurana

Niceler demiştir, yine diyecek

(Sözüme kulak verip, beni duysaydın
Beni dinleyip sözümü tutsaydın
Dönüp bakmadın, duymadın bile beni
O ateşten şimdi kim kurtarır seni)

Ah dinlesen, dinle/sen bütün olsan

Ağıtlar, feryat. figan

Çetin günde fayda vermez inan
Gelmeden ömrü hazan
Aç gözünü UYAN! ! !

Mustafa Çalışkan Manisa

(Susu(yor) um)

Yalnızlık herkesin kendince bir izafiyet
Yalnızlık; yalnızların, yalnızlığıdır
Kimse başkası kadar yalnız olamaz
Yalnızlık hakkında (susu(yor) um)

Aşkına kelimeler kesinlikle etmez kifayet
Yüreğim ak güvercinin kanatlarına takılıdır
Görünce sevdiğimi çırpınışları duramaz
Sevdam hakkında (susu(yor) um)

İman eden yürek için gelmez nihayet
İnanana milyon malumdan fazla neden vardır
Duygular duyulur, ezbere dayanmaz
İnanmak hakkında (susu(yor) um)

Susuyor-yorum, susuyor, susuyorum...

Mustafa Çalışkan Manisa

A Dostum

Lafza giydir elbise
Sal beyninden diline
Değerli söz bilene
Söleyince a dostum

Mustafa Çalışkan Manisa

Ağlar Mescid-i Aksa

Konuşun Müslümanlar, söyleyin ey ahali!
Şu mübarek Mescid'in, söyleyin nedir hali?
Mabedine mabedim, diyemeyen Müslüman!
Mahkumsun Yahudiye, aç gözlerini uyan.

Üç mukaddes Mescid'den biri Mescid-i Aksa
Bize ümmetim demez Resûl mezardan kalksa!

Sen şahsi çıkarların, hesabını yaparken
Kudüs'ümde yahudi rahat rahat yaşarken
Servetini, namını, canını koruyorsun
Ağlar Mescid-i Aksa feryadı duymuyorsun

Yahudinin elinde esir Mescid-i Aksa
Resûl bize ne söyler halimize bir baksa

İbadetle, zikirle, dua ile meşgulsün
Fakat bundan, maksadın ne olduğunu düşün
Unutma ki mahşerde mahkeme kurulacak
Bunun hesabı bizden muhakkak sorulacak

Mirac'taki ilk durak olan Mescid-i Aksa
Kirli ellerde mahkum, uyu kalbin rahatsa

Bize beddua eder manevi binek Burak
Çünkü Mescid-i Aksa Mirac'daki ilk durak
En azından imanın küfre düşman olmalı
Hiçbir şey yapamazsa, kahrından ağlamalı

Kanayan bir yaradır kutsal Mescid-i Aksa
Silkin artık ey ümmet, olsun ne olacaksa

Mustafa Çalışkan Manisa

Ah Bunu Anlasan

Ne kadardır ömür, ahirde kalan
Ah bir düşünüp te, bunu anlasan
Nasılda geçiyor, bak hızla zaman
Ah bir düşünüp te, bunu anlasan

Vallahi inan ki, bu dünya yalan
Kim kâr etmiştir ki, kim hangi dalan
Bir sultan var mıdır, üstende kalan
Ah bir düşünüp te, bunu anlasan

Nefesi veripte, ya alamasan
Tevbe-i Nasuhu, sen yapamadan
Mücrim göçüpte, nâra yanarsan
Ah bir düşünüp te, bunu anlasan

Gel ey kardeşim gel, aç gözün uyan
Elde fırsat varken, de sen el-aman
Sığınana bakar, Yüce Rahman
Ah bir düşünüp te, bunu anlasan

Mustafa Çalışkan Manisa

-Akıl-Vicdan-

Aklın ince ve keskin karanlığında
Şu aklım kınını keser parça parça

Dünya yıkılmaya namzettir besbelli
Kristalden sırça bir saraydır sırça

Süslüdür tualî bak gör renga renk
Cezbeder kulu meylettirir bu ahenk

Görüyorsun şu fanus geçici hayal
Yaşayıp geçmiş tüm beşer buna misal

Zaman eler dünya denilen elekte
Anlayamazsın et kalmaz hiç kemikte

İnsanda yoksa iyi ve şer terazisi
Bil ki kayar onun kulluk şirazesî

Vicdanın sesi yeter akli tartmaya
Duymamak sebep dü cihan karartmaya

Eğer yoksa vicdan yayının hiç şoku
Dikkat! Hedef bulmaz olur aklın oku

Mustafa Çalışkan Manisa

Akibet

Biliyor musun kaç gün, nefeslerin ne kadar?
Gireceğın yer belli, iki metre bir mezar
Kibleye döndürürler, mezarı dostlar kazar
İstikamete yönel, tükenmemiş nefes var! ! !

Mustafa Çalışkan Manisa

Aklın Oku

Vicdan yayının bulunmazsa şoku
Hiç hedef bulmaz olur aklın oku! ! !

Mustafa Çalışkan Manisa

Allah Allah

'Kalpler ancak Allah'ı (CC) anmakla huzur bulur' Rad-28

Biz analım Hakk'ı, her dem her an
Kalbimizde kalmaz, şek ile güman
Vasıl olup Hakk'a, bulalım aman
Gir aşk meclisine, de Allah Allah

Sıdk ile diyende, kalmaz hiç güman
Her demde Allah de, daim Hakk'ı an
Yırtılsın perdeler, gönüller ayan
Zakir sen Hakk'ı an, de Allah Allah

Allah; zikrim gönle, tatmindir dedi
Zikrinin döndüğü, melekler katı
Gönlünde olsun hep, isminin tadı
Seherlerde uyan, de Allah Allah

Mürşid-i Kâmil talimi zikrullah
Uyanır kalbi hasta, bulur felah
Ziyan etme vakti, sonra çekme ah
Mekteb-i irfanda, de Allah Allah

Allah diyen gönül, hiç darda kalmaz
Kalbinde gül açar, bir daha solmaz
Gönlü Hakk'ı bulan, ebedi ölmez
Gör Hakk'ı gönlünde, de Allah Allah

Mustafa Çalışkan Manisa

-Allah C.C. Sevgisi

Hikmeti kumda gizli toz tanesi ALLAH der
Boynunu garip bükmüş zikirde gök ALLAH der
Kainat bir muamma üzerinde benekler
Ustasında kalemi yazar çizer ALLAH der

Kurt kuş çıkmış sehere, öter bülbül ALLAH der
Şakırtısı suların akar akar ALLAH der
Dağda reyhan çiçekler kırlarda kelebekler
Uyanırken kumrular kanat çırpar ALLAH der

Söz vurur boşluklara döne döne ALLAH der
Aşıklar sinesine vura vura ALLAH der
Göz ağlar yaşları dura dura ALLAH der
İnceden nakışlanmış, hayal kura kura ALLAH der

ALLAH'ım benide muhabbetine yazar mısın
Sığarmı aklıma sevgin ve ufacıcik ellerime
Ben kıtmirim ALLAH'ım bir nazar bakar mısın.
Sersebil olmuş kanayan gözlerime.....

Vuslatım sana özlemim sana ALLAH'ım
Baktığım küskün bakışlarda sen
Küstüğüm ise sensizlik ALLAH'ım
Yok sensiz çekilmez bu virane yığıntılar
Yer gök inlemiş sendedir sığıntılar
Al beni desem koymazki kalıntılar
Kalp mekan ben davet sen icab et ALLAH'ım

Çiçeğe güzeli vermiş zatı da güzel
Güzel severmiş, kendide Güzel
Tarifsiz güzel kendini bezer
Arşında bir demet gül seninle özel
Hani bir tebessüm gibi gizli esrarın
Birde nur ala nurda ebsarın
Bir nazdır sevgin en şeffaflardan
Tutar elleri ta şafaklardan....

İnce bir işleme nakış, sanatın balıkta desen
Kah durulup, kah kalplere esen
Silip bütün güzelliği iştahlar kesen
Senin yüce sevgindir ALLAH'ım

Ve sevgin ALLAH'ım
Kalbe işlenen dokuma
Göz yazması ağlama
Dil calması bağlama
Huzurun ayak sesi
Gönüllerin neşesi
Varın yoğun RAB'bisi
Sensin güzel ALLAH'ım...

Erişilmez heyecan

Tatlı bir telaş
Nolur yaklaş
Benimle dertleş
Gönlüm çilekeş

Ve sevdan ALLAH'ım
Okşayan bir rüzgar
Süzen bir esinti
Bitmeyen tutku
Tertemiz ırmak
Engin okyanus

Mustafa Çalışkan Manisa

Allah İsmi

Bakıpta gördüğümde şu cismi
Beynime çakılır mih gibi Allah ismi
Bunca girdap dolu kainat denen resmi
Seyre dalıp sanatkarı görmez miyim?MUSTAFA ÇALIŞKAN

selam çakan çiçeklerin sevda hicrini
sincabın sevgisini gülün öz düşünüşü
karşıda doğan kızıl doğa neşesini
seyre dalıp sanatkarı görmez miyim?MUAMMER CAN

Güneşin batışındaki her hüznü,
Dağın doruğu, ovaların düzünü,
Yere çökmez direksiz gökyüzünü,
Seyre dalıp sanatkarı görmez miyim?İRFAN YILMAZ

Petek petek kovan baldaki sırrı
Meyvesini vermiş daldaki sırrı
Mor da menekşede al'daki sırrı
Seyre dalıp sanatkarı görmez miyim.....OZAN ŞERAFETTİN HANSU

Deryaların geniş olur engini
Yıldızların semada ahengini
Binbir türlü çiçeklerin rengini
Seyre dalıp sanatkarı görmezmiyim.....Yunus Karaçöp

Allah ismiki gönüllere yücedir,
Anılmayan evler hep kara gecedir,
O o kadar kutlu bir iki hecedir,
Seyre dalıp sanatkarı görmezmiyim.....ÜMÜT GÜNGÖR

Yüce dağlar boyun büker düz olur
Mevsim döner bahar olur güz olur
Bir nüvecik çoğalarak yüz olur
Seyre dalıp sanatkarı görmez miyim.....Şemsettin DERVİŞOĞLU

Fal açtım söyledi kahvede telve
her şey onun izi, cisim ve gölge
Baştan başa dolu bütün atölye
Seyre dalıp sanatkarı görmez miyim...

Paletinde özgün renkleri düşün
Müziğini dinle bahar ve kışın
Geceye yıldızı fener yapışın
Seyre dalıp sanatkarı görmez miyim...

Cümle işin başı, ol dese olan
Küçük bir zerreye dünya sığdıran
Kızgın çöllerime yağmur yağdıran
Seyre dalıp sanatkarı görmez miyim... Ekrem Bozkurt

....

Mustafa Çalışkan Manisa

-Allah'ım-

Yaz gecesi inilteler çalar kapıda
Sığmaz geceye, mehtap ağlar salkımda
Bükülür ruhumun gülü, mahsun katade
Hurma çiçeği ağlar ALLAH'ım derdinde

Yüklenir sevdanı güneş, kalmaz mecali
Kesilir ufukların afaki, söner nuru hicazda
Ahların uğultusunda, ahlıyanın vebali
Doldurur nutukları, susar kelim mecazda

Anlatılmaz sevdanın tarifi, ne kış nede yaz
Üstünde pempe benekler, altı mor beyaz
Bazen güneş gibi kızgın, bazen su gibi serin
Kumrular da bir ötüştür, Rabb'ım sevdan senin

Çekilir çiçekten sevdanın kokusu
Şabahlara çöker aşkın tortusu
İnceden işlenmiş bahar dokusu
Gök kuşağında bir gizem senin sevgin ALLAH'ım

Eser rüzgarlar savrulur kar taneleri
Yeryüzünü şefkatin beyaza boyar
Garip bakar dizgiler, bulutta gözbebekleri
Her ağlayışta, senin aşkın döker ALLAH'ım

Kanat çırpır kuşlar, gökte bayram havası
Bülbül güle nazlanır, lale gönül yarası
Ağlar sarı çizgiler, umut yer gök arası
Yeşilde leylak misali senin sevdan ALLAH'ım

Ötede bir ses var
Belki bir gizem belki semavi
Yürekten bir dar
Belki kızıl, belki acıda mavi

Pranga vurgunu, acılı gözler
Dizilmiş sıra sıra, tütsü kokar sözler
Can bedende kafes, ruh seni özler
Tutamaz sevdanı, ya Rab kopar zincirler.

Aşktır bağrım da hoyratça esen
Kalp damarlarında ahkamı kesen
İki farklı yorum tek bir sevda
Kalp mekan, ben davet
ALLAH'ım sen icab et..

Ve sevdan ALLAH'ım
Bir dua gibi serzeniş
Bir dilektir dilenmiş
Bir muamma gibi bekleniş
Ve hayelden bir gizem
Ötesi sarı lale

Herşeyi saran şefkatle
İnce bir makale..

İki tablo olsun aşk ile alem, duvarlara asılsın
Gönül kaleminde ressamın, yazısı yazılsın
Nakişâ vursunlar kazmayı, umutlar kazılsın
Alemin tablosu onların, sen benim ol ALLAH'ım

Mustafa Çalışkan Manisa

Allah'ın Kulları

Kimisi kapalı kutu,
Kimisi kötü mü kötü
Kimi umman gibi derin,
Kimi, kuytu mu kuytu

Sakınalım su-i zandan
Eksik kalmayın iz'andan
Allah'ın bütün kulları
Gececek hepsi mizandan

Mustafa Çalışkan Manisa

Anahatlar

Şebnemli hisler,
Nedametten izler
Gönülden serzeniş
Bizi gören var diyerek bezeniş

Helal lokma,
tam teslimiyet
duanın anahatlarıdır.

Böyle bir dua ancak,
Arş-ı Âla'da dua kapısının anahtarıdır.

Mustafa Çalışkan Manisa

Anılmak

İlke; küçük, büyük her hayra sarılmaktır
Hayırhah olmak hayırlarla karılmaktır
İstikamet; gönülden, gönle varılmaktır
Semere-i hayat hayırlarla anılmaktır

...

Mustafa Çalışkan Manisa

-Anne-

Her ne kadar küçük, küçücükse
Derdim ne kadar büyüktür gözünde
Duymaya gör ufak, ufacık bir hadise
Gözlerin, yerime yaş döker gözlerinde

Ne zaman delimsi bir buhran çökse
Fırtınalar kopsa içimde, dert yığınlarından
Daraltsa beni hayat denilen ökse
Duaların ulaşır soluğun gibi dudaklarından

Anne yıldızlardan sarkar ellerin
Aklımı okşar bir yumuşak rüzgar gibi
Eser aklımın yellerinde gözlerin
Beni sana savurur, güle düşen kar gibi.

Mustafa Çalışkan Manisa

-Anneye Özel

Anne gökte bir ışık, anne parlak bir yıldız
Anne yoklukta bir düş, ayda bir yıldız
Anne tutunulan bir dal, dertlerin garip çizgisi
Anne gözümdeki yaşların bir virane dizgisi

Anne güllerin bezemesi, gülden deste
Anne sözümde tutuklu, tarifsiz beste
Anne yanar yürek, can bitkin kafeste
Anne hasret bağırda, anne içimde aheste

Anne ızdırabın adresi mahzun yüzün
Anne baharda mazlum, hazanda güzün
Anne çilemde dolmuş ağlar gözün
Anne bahtımda yazılı merhamet sözün

Anne ayağı altında cennet dizilmiş
Anne yavruya hasret ekilmiş
Anne gül gözlerin gene üzölmüş
Anne hasretine dağlar çözülmüş

Anne gene üzdüler mı seni boynun bükük
Anne dur gökler ağlayacak halin çökük
Anne ümidimde bahtım yırtık sökük
Anne halinde öyle bir naz ki nazlar dökük

Anne kıymeti bilinmeyen ey kutsal güzel
Anne ey kalbin attığı sevgide özel
Anne saçlarımı okşayan şefkatten bir el
Anne versem ömrümü sana olur mu bedel

Anne zahmetim karnında başladı sana
Anne çocukken neler yaptım anlatsana
Anne nasıl veririm hakkını beni anlasana
Anne susuzum özlemine kalbim nasıl kana

Anne kaç kere aç kaldın biz yiyelim diye
Anne kaç gününü sana zindan ettik
Anne uykunu aldık mı gözlerinden
Anne kaç gece sardın bizi sabahın ışığına

Anne biliyorum saysan bitmez zahmetin şefkatin
Anne gücüm yetmez satsam dünyayı olmaz bedelin
Anne değişmem seni dünyayı verseler elime
Anne hakkın ödenmez tek kelime

Anne vursam prangaları gökkuşağına
Anne dağlar devirsem kucağına
Anne güller diksem ocağına
Anne altınlar dizsem bucağına

Anne yetmez sana yetmez
Anne sen rahmetsin

Anne sen özlemsin
Anne sen en güzelsin
Anne gözümde pınar
Anne içimde damar
Anne acılar yamar

Anne sen var ya bitmeyen dizgi
Anne çatlattın ahengi
Anne sildin güzeli rengi
Anne taçsız sultanım
Anne derdim dermanım
Anne cennet fermanım

Anne laleazar, anne güldeste
Anne en güzel şiir, en güzel beste
Anne kalbimde uhde
Anne dudaklarımda buse
Anne kulak ver bu sese
Anne bak yanan nefese
Anne kuşun çırpınıyor, sığmaz kafese

Anne, anne, gül yüzlüm anne
Anne, anne, canım anne
Kıyamadığım rahmetim anne
Sevgisi bambaşka, benim şefkat denizim anne

Mustafa Çalışkan Manisa

-Aşk Allah-

Can Üstadım Canili Üstadım senin esintinden de bize bu kaldı... Aciz bir dil ile...

Ölmeden evvel ölün dedi Rasül-ü Zîşan
Tenini terk etmeyen, ruha cana ne kaldı

Nice Hakk'a âşıklar, yaşayıp ta göçtüler
İbret almayanlara, bak hep bahane kaldı

Rehber-i Kamil olmadan, bu yokuş yol gidilmez
Kılavuzunu bulan, cümle dosta ne kaldı

Fikredenler hilkatı, gördü Kayyum olanı
Âlem Hakk'la kaim, bilene daha ne kaldı

Kesret âleminde çok, öyle çoktur seyrangâh
İrfanı bulan âşık, zevkle seyrana kaldı

Benlik göğünden akıp, damla olan insanlar
Sel halinde giderek, rahm-i ummana kaldı

Mana balı tadarak, aşkın nurunu gören,
Ateş böceği gibi, Nur'da pervane kaldı

Nefsini bilenler bil, Rabb-i Rahimi bilir
Nefsi terk etmeyenin, işi Sübhan'a kaldı

Ey Can âşık olmuşsun, sen Maşuk'un yolunda
Aşkta sadık olanlar, bak gör divane kaldı

Muhterem Ağabeyim, Yunus Karaçöp'ten inci tanesi beyit

Aşındı gül daneler nurlu parmaklar ile
Asılmış mumlu ipe mahzun imame kaldı....Yunus Karaçöp

Mustafa Çalışkan Manisa

-Aşk Dikenli Hırkadır-

Rahman'a aşık olanlar aşkla O'nda huzur buldu
Secde kıldı kalple huzurda başka huzur bilmedi

Anka kuşu gibi uçtu dostun bahçesine göçtü
Ol gülzare girenler başka hiçbir cennet bilmedi

Dostun bahçesinde Güle hem O Güle bülbül oldu
Yer tuttu gülistanı başka hiç bir mekan bilmedi

Bahçede açtı güller nağme düzdüler hep bülbüller
Zikreder oldu diller zikrinden başka söz bilmedi

Bu kul aşka düşeli Hakka doğru doğrulttu yolu
Maşuku andı maşuka yandı başka dil bilmedi

Aşkın ateşiyle yananlar gayri od'a yanmadı
Hakk'a aşık olanlar O'ndan gayri sevda bilmedi

Gönül gök misalidir rahmet yağar ordan insana
Aşık sadık olan bu evde başka sahip bilmedi

Aşkla iman edenler kendini verir O'nda erir
Huşû ile huzurda duran gayri huzur bilmedi

Mustafa Çalışkan Manisa

Aşk ın İfadesi Bende

Tebessümün anlamı, gamze üstünde bende
Tebessüme işaret, yer etmiş imge bende
Hep gülsün benim yüzüm, gelirim sana ben de
Hoşluk sarsın gönlümü, hoş geldin desem ben de

Hayat kanunu ile, hüküm konsa bir bende
Tutuklu kılsa seni, mutlu olsa bu bende
Yokuşlar dümdüz olur, takılmam hiç bir bende
Dokur hayat şi'rini, anlam dolar her bende

Mustafa Çalışkan Manisa

Aşk ile Sevda

Aşkı biz diz dize dizeriz
Kalbin ücretinde gezeriz
Biz onu çok iyi sezeriz
Cem olur bizde aşk ile sevda

Aşarız sevgi yollarını
Sereriz sevgi dallarını
Sileriz şüphe tozlarını
em olur bizde aşk ile sevda

Alır kendimizi göçeriz
Sarhoş olup benden geçeriz
Muhabbet tadıyla içeriz
Dem olur bizde aşk ile sevda

Mustafa Çalışkan Manisa

Ateş

İçimde bir yangın var, ateşi söndüren ateş
Öyle bir yangın ki bu; çiçek bahçesine eş.

Mustafa Çalışkan Manisa

Ayar

Anla, yaşı, böyle oku Kur'anı
Her saat, her zaman, ona kur'an'ı
Amelsiz cennette düşler kurani
Görürsem hayretle, akla şaş düşer

Mustafa Çalışkan Manisa

Bilinir

Bir sevdadır ki başımda
Hakk sevgisi telaşında
Gökkubbeyi et temaşa
Direksiz yapan bilinir

İzi bizde izi yüzde
Geçesinde ve gündüzde
Dağlarında ve dümdüzde
Gören gözle seyrolunur

Her zerresinde varlığın
Kısraktaki her toynağın
Kavrayan elde parmağın
Tutuşunda O görünür

Gafil durmaz söyler durur
Kendini kendinden sanır
Benlik engeldir takılır
Bilmem neyiyle övünür

Varlıkla ene delinmez
Bâki'yi bilen ben demez
Gönlü kör olan göz görmez
Ne fayda sonra dövünür

Bir olunca kalp ile gözler,
Hakikat içre düşer sözler,
Okuyup'ta yanmaz mı özler,
Kelâmullah ibret alınır.....Aydın Sevgi-...Şiir_Adamı

Mustafa Çalışkan Manisa

Bilir

Şeytan süsler üfler nefse sinsice
Nefis tuzak kurar böyle gizlice
Çözebilmek zordur yaman bilmece
Nefsini bilenler Rabbini bilir

Ömür dediğimiz ölçülü zaman
Boşa geçirilmez kıymetli her an
Şilkinip şöyle bir özünle uyan
Özüyle görenler kendini bilir

İstersen bir baş ol istersen paşa
Kale içre olsa kurtulmaz hâşâ
Ölüm dediğin şey gelir her başa
Ölmeden ölenler haddini bilir

Emeli unutup ukbaya dönen
Hasretle sabredip amele banan
Nefsi zincirleyip ahire yanan
Cennet-cehennemi halini bilir

Mustafa Çalışkan Manisa

Bilmez

Acayıptır Şu insanlar
Bakar grdĞn bilmez
GrdĞn nice bilsin
Gzn vereni bilmez

Oysa gözünde nur Odur
El ve ayağında kuvvet
IŐiten kulĞ veren
Yaşatan kudret O bilmez

O gizli bir hazinedir
Tılsımı sureti insan
Hazineyi bulmak için
Tılsımı amayı bilmez

Cahil ins balık misali
Gezdiği deryayı bilmez
Ve hemde kuşlar misali
Tılsımı amayı bilmez

Resulllah buyurmuştur
Nas uykuda ryadadır
lp uykudan uyanan
Artık rüya nedir bilmez

Kendi nefisini bilenler
Bunda Rabbini bildiler
Rabbini bilen arifler
Ondan gayrisini bilmez

Mustafa alışkan Manisa

Bir Gün

Galaksi koşturur yirmidört saatin oluşmasında
Birbiri ardınca, dönme dolap gibi döner durur da
Ben ancak farkına varabildim ömrümün ortasında
Zaman nimettir, mühlet minnettir insanın oltasında

(insanın oltası = mr)

Mustafa alışkan Manisa

Bir Kıtalık Hayat

Tahterevallinin Şu iki kolu
Hayatımız iniŐ ve çıkıŐ dolu
Bazen renklidir, bazen gri tonlu
Ve istikametimiz mezar yolu

Mustafa alışkan Manisa

Bir Seni, Bir de Beni

Bitmez, tükenmez sevdaları,
Kıyıya çekilmiş arzuların bile,
Bile bile rüyasına yokuş kıldığı,
Kendi mezarına doğru yol aldığı,
Ta gerçeklerin içinde
Bir kutup değirmeni,
Öğütür mü öğütür,
Bir seni, bir de beni...

Öter bülbülleri her dalda,
Yeşili gören bir dünya,
Bulur yapraklarında.
Hani özlemleri vardır ya,
Ta en zirvelerde
Diker gözlerini bir noktaya.
Görür mü görür,
Bir seni, bir de beni...

Bazen ince, bazen kalın seyrelir,
Uzak diyarlardan sesler gelir,
Ta en derinden.
Hani kulakları diker ya,
Dinler mi dinler,
Bir seni bir de beni...

Mustafa Çalışkan Manisa

-Biz-

Hakkı, batılı bilenler
Ey güzelliği görenler
Allah adın zikredenler
Paslı gönlün coşuyuz biz

Haktan ilan olan miyar
Kur'an sünnet kula ayar
Bulunmaz O'ndan başka yâr
Muhabbete ölçüyüz biz

Şakır islam bülbülleri
Kur'an okur hep dilleri
Sarar bütün gönülleri
Paslı gönlün siliyiz biz

Ayrı kalsam yas tutarım
Söylemesem pas tutarım
Ben sizleri has tutarım
Hak aşkının gülüyüz biz

Güneş gibi ışık saçan
Bilgi verip zeka açan
Kötülüktür bizden kaçan
Kör gözlerin düşüyoruz biz

Hayırhahlık ihvan tadı
Çünkü Resul böyle yaptı
Ümmet kendin bunda buldu
İnsanlığın tadıyız biz

Benlerimiz bize dönük
Katılırız bölük bölük
Bizde olmaz senlik benlik
Vahdet için öncüyüz biz

Hak şerabın içip yanan
Rıza lokmasına banan
Duy çağırışır huri, gılman
Cennetin beşiriyiz biz

Haram lokma sakın yutma
Eğri yolu aman tutma
Cana azap ateş katma
Cehennem neziriyiz biz

DOST KALEMLER

Dosta açık kalp gözümüz
Hak'kı söyler her sözümüz
Kiblegâhtır hep yönümüz
Muhammed ümmetiyiz biz..

Hasibe Cavaç

Mustafa Çalışkan Manisa

Bize

Oturalım diz dize
Dalalım hep dehlize
Karanlıktan gündüze
Yol versin adın bize

İrfan özel bir haldir
Ne olur bize kondur
Aşkınla bizi doldur
Haz olsun aşkın bize

Yâr yaren toplaşalım
Birlikte halleşelim
Zikrinle hep coşalım
Nakşolsun ismin bize

Donanalım adınla
Sürur olsun yâdınla
Meleklerin katıyla
Tat olsun zikrin bize

Mustafa Çalışkan Manisa

Biziz

Irak'taki kardeşimiz değil, biziz
Vahşi emperyalistler siz kimsiniz?
Sözüm ona barış getirecekmişsiniz
Sulh getirenler ameliniz nerede?

İnsan kendisine kurşun sıkmaz
Düşman, bizi bize düşürmekten bıkmaz
Dününün! Bu kaosun sonundaki yol çıkmaz
Hedeflediğin idealin, emelin nerede?

Onların işi budur, parçala ve böl
Hep biziz parçalanan vücut, kopan kol
Aklınızı başınıza alın, yakınken yol
Birbirini yiye yiye yere düştü, izzetin nerede?

Mustafa Çalışkan Manisa

Bu Yoldan Ayrılma

Kimde varsa dinde nisyan
Göresin hali perişan
Örnektir Hazreti Zişan
Hiç bu yoldan ayrılma sen

Kur-an'dı O'nun ahlakı
Örnekle yaşadı Hakk'ı
Sünnet ümmetin misâkı
Hiç bu yoldan ayrılma sen

Sultanlar buldu devleti
O'nunla yaptı daveti
Bulmak istersen cenneti
Hiç bu yoldan ayrılma sen

Her mü'min duyar ihtiyaç
Derdine istersen ilaç
Sünnettir insana sertaç
Hiç bu yoldan ayrılma sen

Bak işte O'ndadır ferman
Ahd et uymak için heman
Derdine bulursun derman
Hiç bu yoldan ayrılma sen

Canına can kat onunla
Hidayeti tat onunla
Canı Hakk'a sat onunla
Hiç bu yoldan ayrılma sen

Mustafa Çalışkan Manisa

Bu-1

Aşkı sual edersen
Bir acaip sırdır bu
Aşıklar anlar halden
Açılmadık güldür bu

Aşk Allah'a muhabbet
Davetine icabet
Halktan Hâlık'a avdet
Dosta giden yoldur bu

Hakk'ın inayetidir
Kula hidayetidir
Kulun Selametidir
Gönlün sürûrudur bu

Aşk Râfi davetidir
Büyük bir nimetidir
Allah'la ülfetidir
Dosta kurbiyettir bu

Aşk Hakk yolda hüccettir
Benlik bu yolda erir
Kalbe selamet verir
Hikmeti Hüdâdır bu

Aşk hep dertlere ilaç
Rahman yolunda sartaç
Olur mü'mine mirac
Vuslat-ı Mevla'dır bu

Düşürme dilden zikret
Ne şu, ne bu; illa Hû
Maşuk ile ünsiyet
Aşığın halidir bu

Mustafa Çalışkan Manisa

Bu-2

Ne muhteşemdir, tecelli akışları
İnce ince dokunmuştur nakışları
İbretle dal! Seyre salıp bakışları
Keyf üstüne keyf, hikmet-i Hüdâ'dır bu

Hani demiş biri; köre ne? görene.
Ne mutludur gönülden görebilene
Büyük bir nimettir bu haslet, verilene
Lutf üstüne lutf, himmet-i Hüdâ'dır bu

Mustafa Çalışkan Manisa

Cazibe

Dünyanın ışığına aldanma! Gelmesin cazib.
Emin ol! Sonunda çıkacaktır bir fecr-i kâzib.

Fecr-i kâzib: Yalancı sabah

Mustafa Çalışkan Manisa

Cendere Tezat

Haramın içine, zevkler saklanmış
Ruhum cenderede, nefsim şahlanmış
Tul-i emel sarmış, karma karışık
Bu halet içinde, beden paslanmış

Nefs-i emmareden kaç, ruhuna olsun ilaç
Terk-i dünya etmeden, aşk yelkenlerini aç

Helalin içine, huzur saklanmış
Nefsim cenderede, ruhum şahlanmış
Kulu huşu sarmış, sarmal sarmaşık
Bu halet içinde, beden paklanmış

Hasat versin ameller, aşk tohumlarını saç
Anka kuşu gibi uç, Dâr-ül Huld'a kanat aç

Mustafa Çalışkan Manisa

Damlalar

İniyor rahmet, böylece diniyor susuzluk
Suya kanıyor hayat, olmaz onsuzluk

İniyor rahmet, böylece gidiyor cansızlık
Yerçekimi alt üst, damlalarda arsızlık

İndirse mermi hızıyla rahmeti Hüda
Tek canlı mahlûk kalmazdı dünyada

İniyor yerçekimine inat vals ile damlalar
Basiretli gözlere onlarda rahmet izi var

İniyor rahmet, aşk ile mevcudatı okşayarak
İlahi Kudret nişanesi, şefkatle kucaklayarak

Mustafa Çalışkan Manisa

Darp İzi

Sisli bulutlar kapladı etrafı, odam kapkaranlık,
Şimşekler çaktı gökyüzünde, içimde ise karamsarlık.

Köhne ateş yanmış, köz olmuş gittikçe sönüyor,
Hafif bir esinti ile beraber tüm bedenim üşüyor.

Biliyor musun? İçimde bir sıkıntı, bir darp izi var.
Dışarıda rüzgar ve boran ile beraber fırtınalar

Mustafa Çalışkan Manisa

-Değer-

Değersiz şeylere, değersizler değer verir.
Değer üstü değerler, insana değer verir.

Mustafa Çalışkan Manisa

Desen

Harfleri dizdim bedenini giydirdim onlara.
Manalandı, ruhunu yükledim anlamlara.
Kelimeler can buldu, yer vermedim zanlara.
Sen ne desen de, herşey güzel senli desende

Mustafa Çalışkan Manisa

Diline, Dinine Dön

Yıkar bizi görsene, Şu popülist kavramlar
AnlaŐmazlık çıkarır, anlam kayan anlamlar
Fitne sokar durmadan, bizi yiyen yamyamlar
AnlayıŐ kendindedir, diline dön kardeşim

Akıllar durmuŐ baksan, akılsızlık yarışta
Ruhlar yorgun ışksız, vahiyden nasip az da
Dinamiklik kalmamıŐ, ruhlar hasta ve yasta
DiriliŐ kendindedir, dinine dön kardeşim

Mustafa Çalışkan Manisa

Dosta Doğru

Ey insan ruhun tedaviye muhtaç, hasta
Nefsin iyilikle cedel ile hep savaşta
Cemadat, nebatat, hayvanat sana yasta
Gel hep birlikte dosta doğru yol alalım

Şeytan aleyhinlane her daim pusuda
Dizer aldananların imanın kurşuna
İstikamet yelkenini indir sen suya
Gel hep birlikte dosta doğru yol alalım

Agâh ol! Hiçbir zaman olma Hakk'a gafil
Dünyaya meyil edenler olur ser sefil
Hayat sana sunulmuş Hayy'dan bir sebil
Gel hep birlikte dosta doğru yol alalım

Kalma hiç gayretten, hiçbir hizmetten geri
Aklında olsun ölüm, düşün son seferi
Geçirmek için iman ile son demleri
Gel hep birlikte dosta doğru yol alalım

Aşk ile sarsın heyecan tutuş, yan yıkıl
Yanmayan nasıl olabilir O'na vasıl
O Zül Celâl Vel İkrâm ne güzel vekil
Gel hep birlikte dosta doğru yol alalım

Mustafa Çalışkan Manisa

Dönülmez Sefer

Nefis nakit sayar dünyada hevesleri
Unutturur insana istikametleri

Veresiye sayma yaptığın amelleri
Geliverir dönülmez ölüm seferleri

Çıkmadan görerek, gelmeyen gidenleri
Hassas teraziyle tart kalan nefesleri

Mustafa Çalışkan Manisa

Edeb

Ebedi ziynet eyle ya Rab'bi
Edeb ile ssle cümle bedeni
Edeb insan gibi insan yapar ademi
Edeb ayakta tutar nizam-ı alemi

Mustafa alışkan Manisa

-Efendim-

Sensiz tüm kelimelerimiz fersiz
Bir kalıbı yok, ruhsuz ve bedensiz
Ne yapsak ifadeler kifayetsiz
Söze kıymet, ahenk, manzum efendim

Yaratılmışların ekmeli sensin
Seni söze sığdıran varsa gelsin

Mümkün değil ki kelama sığdırmak
Muhaldır biz beşere Seni idrak
Haddimiz hiç değil Seni anlatmak
Söze anlam katmak, arzum efendim

Yaratılmışların ekmeli sensin
Coşan gönüllere çağlayan selsin

İlahi tedrisat sırrından geçtin
Müderresindir ol Cibril-i Emin
Ahlakı oldun Kur'an-ı Kerimin
Hakk'ın ismi ile, melzum efendim

Yaratılmışların ekmeli sensin
Siretinle yaşayan bir Rahmetsin

Bir özge candır ah O, Gül-ü Ra'na
O'nda toplanmış bütün kutlu mana
Tâbileri can bulur canda, cana
Hakk'a intisaba, lüzum efendim

Yaratılmışların ekmeli sensin
Yanan gönüllere, Havz-ı Kevsersin

O'dur, O gül, O ki; Gül-ü Muhalla
O ayın ondördü gibi, mücellâ
Uy! Gör ne olur, özünde tecellâ
Sönmüş gönüllere, çözüm efendim

Yaratılmışların ekmeli sensin
Risaletinle yaşanmış bedelsin

Mustafa Çalışkan Manisa

El Medet

Çıkıfş önüme hep nefis engeli
Takmıfş her cihet ile çengeli
Geçemezsem olamam dengeli
Yardıı eyle el medet ya Mevla'm

Beni zalim nefsime uydurma
Aklımı ve fikrimi durdurma
Dilimde duayı unutturma
Yardıı eyle el medet ya Mevla'm

Daldırma gaflet ile dünyana
Gönlümü aç daim senden yana
Sensiz bir şey fayda vermez bana
Yardıı eyle el medet ya Mevla'm

Mustafa Çalışkan Manisa

Elhamdülillah

Hamd olsun diyeceğın bir kazanç, hayat sağla
Hamd olsun diyemezsen, otur haline ağla

Mustafa Çalışkan Manisa

Elhamdülillah

Can arardım canıma
Vardım dostlar yanına
El bağladım divanına
Durdum Elhamdülillah

Eşiğine yüzler sürdüm
Pir aşkına ikrar verdim
Bir kez cemalini gördüm
Buldum elhamdülillah

Son nefeste ruha bast
Eyledim bulmaya kast
Sünnetle resûle dost
Oldum elhamdülillah

Benlik dağından geçip
Hakk'a giden yolu seçip
Kevser şarabından içip
Kandım elhamdülillah

Yaktı beni dostun narı
Eritti hem cümle varı
Aşk ile gönülden yârı
Sevdim elhamdulillah

Mustafa Çalışkan Manisa

Elif

Elif olmak zordur yuvarlak dünyada
Elif olmak gerektir, ermek için murada
Elif ol eğilme, hayal-i düştür dünya
Elif ol, erişmek için cennet-i mekana

Mustafa Çalışkan Manisa

E-Mail

<center>Ey Allah (c.c.) ın kulları! ! !
Bu günün genç müslümanları!
Her gün sabırsızca bekliyorsunuz,
'Bana E-Mail geldi mi? ' diye.
Günde bir kac kez Online oluyorsunuz.
Mutlu oluyorsunuz,
'Bir mailiniz var! ' yazdığında.
Okumak için sabırsızlanıyorsunuz.
Bazı mesajlar gerçekten güzel,
arkadaşlarınızdan, dostlarınızdan sıcacık.
Fakat çou öylesine gelmiş, alakasız.
Sadece zamanınızı alıyor.
Derhal siliyorsunuz.
Biliyor muydunuz, yaklaşık 1400 yıl önce,
Allah(c.c.) size uzun bir Posta gönderdi.
Meleği Cebrail(a.s.) aracılığıya elbet,
Kulu Muhammed Aleyhisselatuvessem ' a
Açtınız mı bu Postayı?
Subject: Kur ' an,
'Kuşku barındırmayan Rehber'
Download ettiniz mi bu dosyayı?
Kalbinize bookmark 'ladınız mı?
Hayatınızın 'favoriler'ine eklediniz mi?
Her sabahınızın 'başlangıç sayfası' yaptınız mı?
Açtıysanız bu Postayı
Hepsini okumuş olmalısınız...
Gönderilen elçilerin kıssalarını...
Helak olan kavimlerin öykülerini...
İnsanlığa mesajları,
Günlük hayatınızın rehberini,
Gelecege dair güzel haberleri, müjdeleri.
Allah 'ın sizden 'reply' edip,
Posta olarak iyi amel beklediğini.
Şimdi, her sabah uyandıığınızda;
İlk bu Postayı okuyun.
Kur ' an da 'save' edildiği şekliyle,
Hatırlayın ve ona göre 'reply' eyleyin.
Sevgili genç müslümanlar;
İslamın geleceğine 'enter'leyin

ALINTI

_____</center>

Mustafa Çalışkan Manisa

Enaniyet

Elest bezminde belâ diyen ben değil miyim?
Enaniyet kesip neden Şimdi eğil meyeyim?

Mustafa alışkan Manisa

Eşref-i Mahluk/Esfele Safilin

Melekeler saflaşınca insanda
Gıpta eder ona tüm melekler
Zalim; şeytanı aşar da bir anda
Hiç durmadan bir mazlumu itekler

Mustafa Çalışkan Manisa

Ey Yâr! ! !

Ey Yâr! ! !
Bir sevda türküsü yakmak istiyorum
Yarım deyince yârım gelsin aklıma,
Yârım deyince yarım. Sen, sen, sen.
Yârdan uzakta yarım yamalak ben...

Ey Yâr! ! !
Akıl sen, sevda sen, mekan, diyar, yâr sen
Yokluğunu düşünürüm, Akıl ziyarı firâri ben
Hemdem olmuşum, sensiz ben düşünemem.
Ne mümkün, seni benden azade bilemem.

Ey Yâr! ! !
Seni sevmek zor değil, bu benim şiarım
Herşeyin tadısın, balım peteğim, (ar) ı) m
akrep, yelkovan sen, senle dolu zamanım
Eksen sen, meridyen sen, ben dünyayım

Ey Yâr! ! !
Seni kıskanmak benim alamet-i farikam.
Beynimde yürür, büyürsün sen harikam,
Bir çember çizilse etrafıma çıkamasam,
Ömrü bu dairede gözlerden uzak yaşasam...

Mustafa Çalışkan Manisa

Eyle Bizi

Odur ki en büyük sanat
O gözle değer kâinat
Budur insana saltanat
Sana layık bir kul eyle

Namaz kalpte mihenk olsun
Dinimize direk olsun
Burak bize binek olsun
Bizde öyle bir hal eyle

İnfak etmek dürtüsüyle
Zekât vermek yetisiyle
Sana ermek isteğiyle
Helalinden ver mal eyle

Kulca kulluk usulüne
Din-i mübin bütününe
Uydur Resul sünnetine
Yolları bize yol eyle

Yollarını hep düz görsek
Ulaşmak için hız bulsak
Rahmet denizine dalsak
Ermeye bize sal eyle

Kamil insanın sözleri
Dil-keş olur hep dilleri
Cezbeder cümle kulları
Dillere tat ver bal eyle

Vatan bize yerlik olsun
Millette hep dirlik olsun
Ümmette hep birlik olsun
Tek vücuttan bir dal eyle

Aç gönlümüzdeki gizi
Vuslatına erdir bizi
Resulüne sevdire bizi
Mis kokularla gül eyle

Mustafa Çalışkan Manisa

Fark

Debdebe ve şahşaha içerisinde,
İnsan kisvesine bürünmüş nice adam
Kimileri harabelerde yaşar,
Üzerinde dam yok dam
Kıyarak yürür fifisiyle birlikte madam
Dünyalık gözle bakanlar süzerler,
Bir hava, bir hava sanki boydan boya endam
Kimisinde imkansızlık, gam üstüne gam
Yine de ümitle yaşar, bilmez nedir evham
Nezahet sinmiş üstüne, eğilir evlatlarına,
Niyeti adam yetiştirmektir adam
Çark dişlisi böyle oturmuş sanki,
Böyle geçiyor eyyam
Uyanıklık lazım,
Ömür ebediyete kadar etmez devam
Dönerken çark, farklar edilmeli fark
Her zümrenin bir gün bulur ömrü hitam
Farkları etmeli fark, düzelmeli çark
Çünkü farkların birbirine ısındığı tek din islam! ! !

Mustafa Çalışkan Manisa

-Filistin'den Davet Var-

Çiğlikler gökte yine, nerde amade canlar
İntifada şehrinde, kurutuldu fidanlar
Topraklara işlendi, nakış nakış al kanlar
Filistin'den davet var, ey şerbete yananlar

Güle konmasın bülbül, baharlar kışa döndü
Güzel Aksa'm inlerken, yaz güneşlerim söndü
Henüz yaşken gözlerim, kabuslar geri döndü
Filistin'den davet var, firdevse yol göründü

Bu vebal çekilmez, uykudan uyan artık
Fırtına yok denizde, gemiler niçin batık
Neden kalkmıyor başın, çok mu yumuşak yastık
Filistin'den davet var, canları kime sattık

Kutsal Diyar bağrında, Yahudi iti azdı
Taşla kırıldı kollar, bu vampirlerce azdı*
Ayyuka ulaşırsa da, çiğlikler bize sazdı
Filistin'den davet var, yiğitler mezar kazdı

Ağlarken minik yavru, beşiği bomba sallar
Yemyeşil ağaçlarda, yine kırıldı dallar
Arıda kalmadı hal, düşmana kaldı ballar
Filistin'den davet var, kime adandı mallar

İntikam yumrukları, birer birer yükselsin
Tüm dünyada yiğitler, birleşip küfrü delsin
Ey mücahid sen, küfrün engellerine selsin
Filistin'den davet var, Hakk'ı özleyen gelsin

Mustafa Çalışkan Manisa

-Filistin'li Mücadele-

Çocukken daha ilk tanıdığın kavramdır cihad
Senindir kanayan bu yara, bu acı feryat
Şehid kokan, pak naşından fışkırır ab-ı hayat
Zafer yakındır, gönlümüz muhakkak olacak şad

Cihad et, coş iman ile, sabır ile, aşk ile
Elindeki taşınla benziyorsun Ebabil'e

Bir elinde taşın var, bir elindeyse Kur'an
Katil yahudidir bize bu pis tuzağı kuran
Dinecek elbet bu kan, üzülme, gevşeme bir an
Elbet zifiri karanlıktan sonra ağarır tan

Attığın her bir taş, derttir o kafir katile
Elindeki taşınla benziyorsun Ebabil'e

Seni düşünüyorum, dışarıda yağmur yağıyor
Parlak güneş kaybolmuş, feza karalar bağıyor
Filistin'lim şehadetine asuman da ağlıyor
Toprağa giren al naşın, orayı da dağıyor

Filistin'lim savaştığın vahşi bir ırk, kabile
Elindeki taşınla benziyorsun Ebabil'e

Kutlu davana önder Hazreti Muhammed'dir
Tek şiarın islam, gayense şehadettir
Zafer yakındır, çünkü bu geçici esarettir
Küfrün hesap yeriye, hem dünya hem ahirettir

Kurtaramadı Ebrehe'yi filleri bile***
Elindeki taşınla benziyorsun Ebabil'e

Düşün binlerce mücahid birden cihada çıksa
Müslümanlar hep birden belde-i maktule aksa
O eli kanlı katilin, boğazını bir sıksa
Dayanır mı yahudi, kurtulur Mescid-i Aksa

Hakk gelecek, batıl mahkum olacak zevale
Elindeki taşınla benziyorsun Ebabil'e

Unutma mücella hayalin, hakikat olacak
Kudüs ve Mescid-i Aksa elbette kurtulacak
Bin Selahaddin doğdu, binlercesi doğacak
Kudüs semalarında uçacak, o yeşil bayrak

Allah nurunu tamamlayacak, bitecek bu çile
Elindeki taşınla benziyorsun Ebabil'e

Mustafa Çalışkan Manisa

Gel

Bir sema gönülle, engin denizle
Şaşmaz doğruya çöktüğün şu dizle
Sevdaya kızaran sade benizle
Güllerin üstüne umut umut gel

Yolların ardına kalan o başla
Ezerken gururu, nefreti taşla
Mazi yiterken bu en son savaşı
Kini ve öfkeyi unut unut gel

En pak deryalara yürürken seller
Ali makamda yakarırken diller
Sonsuz yalvarışa açılın eller
Geceden gündüze kunut kunut gel

Mustafa Çalışkan Manisa

Gelsin

Muammer Can üstadın şiirine naziredir! ! !

Nefes sermayesini
Hayatın gayesini
Kulluğun payesini
Bilen gelsin bilen Hey!

Bülbüllerde ötüşü
Seherlerde kalkışı
Müezzinde çağırışı
Duyan gelsin duyan Hey!

Ashabının kadriyle
Sünnetin kıymetiyle
Muhammed(SAV) 'in gülüyle
Kokan gelsin kokan Hey!

Kendiliğin hiçini
Allah için aşkını
Bunun için başını
Veren gelsin veren Hey!

Atıp benlik zehrini
Alimin sohbetini
Muhabbetin demini
Alan gelsin alan Hey!

Bedenin kasvetini
Nefisin askerini
Haz ile benliğini
Yakan gelsin yakan Hey!

Ölüp giden bedeni
Görüp onda kendini
Turab edip bu teni
Yuyan gelsin yuyan Hey!

Mustafa Çalışkan Manisa

Gerçek?

Kıymeti yok cahilin elinde dinin, hayvanın önünde çiçeğin
Yaratılıştan bihaber kişi, ne olduğunu anlamaz gerçeğin...

Mustafa Çalışkan Manisa

Gerek

Fail Allah'tır hep başka Mümkün mü?
Dünyaya takılmak senin ülkün mü?
Ölürsün ne kalır elde mülkün mü?
Toprak olur ten ahire öz gerek

Ene diyen insanda kulluk mu olur
Ente demeyle ancak kul kendin bulur
Kul kulluk bulsa her şeyi unuttur
Abde can bulmaya ancak hız gerek

Hedef dünya olsa ins hayvanlaşır
Varlığa takılma ebet yoklaşır
Son ecel hızıyla hızla yaklaşır
Can elde müdrik ol Hayy tez gerek

Ahiri düşünüp yaşa fikrim bu
Hakk'ı her daim an; Hû zikrim bu
Söz O'nunla güzel, bütün kastım bu
Diller hep şad olsun, gönle göz gerek

Mustafa Çalışkan Manisa

-Gerek-

Fail Allah'tır hep başka Mümkün mü?
Dünyaya takılmak senin ülkün mü?
Ölürsün ne kalır elde mülkün mü?
Toprak olur ten ahire öz gerek

Hedef dünya olsa ins hayvanlaşır
Varlığa takılma ebet yoklaşır
Son ecel hızıyla hızla yaklaşır
Can elde müdrük ol Hayy tez gerek

Ene'yle insanda kulluk mu olur
Ente deme ile kul kendin bulur
Kul kulluğu bilse her şeyi unuttur
Abde can bulmaya ancak hız gerek

Manadan uzansın enfüsi bir el
Amel sarmaşığı günümüze dol
Hayat girdabında dümdüz olan yol
Sırat-ı müstakim üzre söz gerek

Ahiri düşünüp yaşa fikrim bu
Hakk'ı her daim an; Hû zikrim bu
Söz O'nunla güzel, bütün kastım bu
Diller hep şad olsun, gönle göz gerek

Dost Kalemler

Ruhu aç kalan bedenlerdir, sorun olan nedenler,
İlahi huzuru yakalar Rahmanına kulluk edenler

Aydın Sevgi

Allah verdi alacak emanettir benimde
Bir gün süzülüp çıkar yakamda ve benimde
Teslim edilecektir bir can var bedenimde

Ruhumu kabzetmeye Azrail yalnız gelir
Allah'a iman ettim ölüm bana vız gelir

Korkunun hiç faydası oluyor mu ecele
Oluyorsa korkuyla gündüzle ve gecele
Eğer fırsat bulursan şahâdeti hecele

Azrail'le beraber sürat gelir hız gelir
Allah'a iman ettim ölüm bana vız gelir

Topladığım benimle omuzlarımda gider
Ne ektiysen biçirim elimde türlü bider
Hasenât ekmemişsem olmuşum külli heder

Ahirette yanıma harami hırsız gelir

Allah'a iman ettim ölüm bana vız gelir

Korkudan korkuyorlar anlamıyorum niçin
Şu dünyada geçici göçebe hayat için
Acep farkı var mıdır hepin veyahut hiçin

Düşünebilerseniz yüreklerden cız gelir
Allah'a iman ettim ölüm bana vız gelir

Son nefeste fayda yok boşunadır nedamet
O anda senin için kopar kızıl kıyamet
Biriktirdiğin servet çektiğin onca zahmet

İş işten geçti artık ne oğlan ne kız gelir
Allah'a iman ettim ölüm bana vız gelir

İlahi ikazlardan alamamışsan hisse
Pise müptelâ olup burun bükmüşsen mise
Günahların ganiyken eğer hayrın yok ise

Ahirette işin zor iğne çuvaldız gelir
Allah'a iman ettim ölüm bana vız gelir

Fikret Oğuztürk

Mustafa Çalışkan Manisa

Gökkuşağı

Hayy olan sunmuş bizlere hayat sebilini
Çok iyi kurmalı bu hayatın dengesini
Kazanmak için ahiretin nimetlerini
Ya Rabb'i unutturma hiç bir zaman kendini

Hayatımızı meşru daire renkleriyle,
Her zaman neşv-ü nema buldurup, hep ziynetle.
Helal ve harama her daim dikkat etmekle,
Tutundur hayata Kur'an, sünnet ipiyle

Yedi renk olmuştur gökkuşağının renkleri
Anlatmak ister gibi yedi kat yer. gökleri
Akıllı toplayalım dünyadaki zevkleri
Kaybetmeyelim ahir hayatta keyifleri

Mustafa Çalışkan Manisa

Gönder Bana

İsteyene vermek şanın Allah'ım
Seni zikredek öz gönder bana
İnsanın kârıdır yâdın Allah'ım
Buna doymayacak haz gönder bana

Nefs ile şeytandan çektiğim benim
Akıldan çıkmasın kulluğum benim
Seninle varlığım yokluğum benim
Günahtan yana hep vaz gönder bana

Kullukta acele edeyim diye
Emrini her zaman tutayım diye
Vuslatına hasret duyayım diye
İlminle dolayım saz gönder bana

Bilirim Allah'ım Rahman Rahimsin
Melik, Vedûd, Mübdi, Gani, Kadimsin
Fettâh, Rezzâk, Vehhâb, Bâri Kerimsin
Nimet öyle yağsın, lazz gönder bana

Vaz: Terk etme, bırakma
Saz: Güç, kudret
Lazz: Devamlı yağın yağmur

Mustafa Çalışkan Manisa

Gönül

Ey Mevlâ'ya aşık olup, arayan
Bu ateş-i aşka, külhandır gönül
Mevlâ'yı gönülde, ara ararsan
Çünkü Hakk'a beyt-i, mihamdır gönül

Gönüldür Mevlâ'ya, gizli hazine
Orda saklı durur, kutsal define
Hazine açılır, O ki biline
Mevlâ'nın ilmine, mazhardır gönül

Mevlâ'yı ara sen, aşkullah ile
Uyandır gönlünü, zikrullah ile
Gönülde seyyah ol, fikrullah ile
Allah'a götüren, tek yoldur gönül

Gönlünü gayriden, eylersen safi
Hakk tecelli eder, hiç kalmaz hafi
Şuhud, irfaniyet yetişir Şafi
Sekiz cennet gibi, seyrandır gönül

Gönül mazhar olur, Nur-u Cemâl'e
Allah yakmaz onu, nar-ı Celâl'e
Gönül güldür, gönül, bülbül Cemâl'e
Aşıklara sonsuz, devrandır gönül

Aşık için Hakk'a, delildir gönül
Halık-ı Yezdan'ın evidir gönül
Derdin garkolduğu ummandır gönül
Dermansız dertlere dermandır gönül

Dost Kalemler

-
Aşk ehlinin söyler Allah dilleri
Eser bad-ı sabah Allah yelleri
Cenneti âlânın misk'dir gülleri
Mevlâ yollarını bekleyen gönül... sevgiperisi-nurdane diken

...

Mustafa Çalışkan Manisa

Görmez miyim?

Kafamı kaşıyorum
Elime şaşıyorum
Ben nasıl yaşıyorum
Sanatı görmez miyim?

Dil ile söyler elbet
İnsan sözden ibaret
Hale budur işaret
Dilimi görmez miyim?

Fikir dilde gezinir
Dilden çıkar söylenir
Fikirsiz ne denir
İnsanı görmez miyim?

İnsan sözü seçmeli
Süzgeçten de geçmeli
Sözü tartıp demeli
Boş lafı görmez miyim?

Gafil yapar talanı
Söyler türlü yalanı
Dü cihanda hüsranı
Yazıkla görmez miyim?

Tûl-i emel ziyanda
Boşa giden zamanda
Dünyaya dalanlarda
Ahiri görmez miyim?

Şana fırsat verilmiş
İşte sınav denilmiş
Kör kendinden bilirmiş
Halimi görmez miyim?

Mustafa Çalışkan Manisa

Gül ve Cemâl

Celal ürpertir
Cemali tahayyül edemem
Çınladı:
'Len terani' hitabı
Hitabın muhatabı
Hızırın arkadaşı Musa
Gördü NUR'u; parladı
Dindi merak ızdırabı
Ve bayıldı Musa, Musa bayıldı
Oysa cılız çok cılızım ben
Cürmüm sığmaz kalıbıma
Bilmem mi kara yüzyümü
Ne yüzle CEMAL'i hayal ederim
Gül neşesiyle, nefis laşesini mıhlamak düşüncem
Başaramazsam 'Esfele Safilin'e dönüşücem
Oysa 'Eşref-i Mahluk' elbisesi biçilmişti bana
Ancak GÜL'e sığınırım
Ayak izinde medet umarım
Tozunda yuvarlana yuvarlana...

Mustafa Çalışkan Manisa

Hacılar

Bir olmuşlar çeşit renkte
Lebbeyk Allah'ım demekte
Şevkle hep aynı ahenkte
Dönüp duruyor hacılar

Makam-ı Mahmud Mustafa
Hürmetiyle talip affa
Ziyareti edip ifa
Gidip görüyor hacılar

Arafat döker kirleri
Açmış semaya elleri
Bûlbûl olmuş şol dilleri
Ötüp şakıyor hacılar

Merve safa tepesinde
Eller açık kapısında
Aşkla dua yapısında
Sayıp döküyor hacılar

Rıza lokmasına banıp
Kevser şarabından sanıp
Zem zem denen suyu içip
İçip kanıyor hacılar

Mustafa Çalışkan Manisa

Han Zannetme

Yol yolcunundur durmaz, azık toplar geçende
Han zannetme sakın sen, yere düşer beden de
Nice evliya vardır, nice nemrut gidende
Ya Rabbi bende et, Nemrutlardan eyleme

Dünya bir cazibedir, nefse üfler çeker de
Gaflet bulaştırırsa, kalplere düşer perde
Kalpler cilalanır hep, gaf olmaz zikredende
Ya Rabbi unutturma, gafillerden eyleme

Bunun orta yolu var, az karar çoğu zarar
Tamah etme dünyaya, hırsı gözünü sarar
Vasat yola gidiniz, diyen peygamberin var
Ya Rabbi tabi eyle, hiç bikarar eyleme

nefsin peşinde koşan, eğilmez hiç şüküre
sünnet farzı bilemez, dalarsa hep küfüre
kalbi huzur bulmaz, uyur uyar kafire
Ya rabbi uyutturma, küffarlardan eyleme....Muammer Can

Mustafa Çalışkan Manisa

-Hayranım-

Dikende çıkan güle
Bülbülde tatlı dile
Şeherde figan ile
Ötüşüne hayranım

Dağında, ağacında
Türlü türlü yamacında
Suyunda, balığında
Renklerine hayranım

Varolmuş tüm alemler
Akla ziyan ahenkler
Bir tuvaldir ki renkler
Boyayana* hayranım

Çeşit çeşit çiçekte
Rengarenk kelebekte
Bal toplayan böcekte**
Sanatına hayranım

Her bir şeyde işaret
Varoluşa delalet
Görmeyeni boşver at
Görenlere hayranım

Görsene bu işleri
Çevir şöyle bakışları
İnce ince nakışları
İşleyene hayranım

Gören gözlerdedir O
Söyleyen dildedir O
Gizli hazinedir O
Bulanlara Hayranım

Mustafa Çalışkan Manisa

Hayy ve Hû

'Kimine harikalar perdedir, kimine de perdeler harika! '

Bil ki HAYY'dan gelen hep HÛ'ya varır
Ecel gelir mezarı otlar sarar
Münker nekir yapıp ettiğin sorar
Amelin kalır emeli gör zarar

Gönlünde itminan istersen eğer
Kalbe zikri tattır her şeye değer
Ahiri özleyen âdem-i beşer
Hal ile dil intizamıyla yaşar

Derviş dediğin durmaz çeker zikir
Zikir çeken kalpten bil arınır kir
Şeytan-ı lâin yapsa nefsi sefir
Salamaz dünya ile nefis zehir

Tefekkür-ü mevt olanın akli fikri
HAYY ile HÛ ile geçer hep ömrü
Onlar ki görür hakikatli şehri
Harikadır ona tüm varlık perdeleri

Ne şu ne bu illa Hû zikirle coş
Tadan bilir bu zikir hoştur ne hoş
Bu dünya bomboştur inan ki bomboş
Vade eldeyken sende Mevlâ'ya koş

'...Allah'ı anmak ve devamlı gündemde tutmak şüphesiz en büyük ibadettir...'
(Ankebut: 29/45)

'Öyleyse siz, bütün zamanlarınızda beni anın, beni gündeminizden çıkarmayın ki ben de sizi her an bağışlamak ve sevap vermekle anayım...' (Bakara: 2/152)

'Rabbini alçak gönüllülükle, korku ve duyarlılık içinde sesini yükseltmeden, sabah akşam an ve sakın umursamaz kimselerden olma...' (Araf. 7/205)

'...Allah'ı namaz dışında da daima hatırlayın ki mutluluğa erişebilirsiniz.' (Cuma: 62/10)

'Gerçek şu ki Allah'a teslim olmuş bütün erkekler ve kadınlar, inanan bütün erkekler ve kadınlar, kendini ibadet ve taata vermiş erkek ve kadınlar, niyet ve davranışlarında doğru ve samimi olan erkek ve kadınlar, sıkıntılara göğüs geren erkekler ve kadınlar, gönülden saygıyla Allah'tan korkan erkekler ve kadınlar, sadaka veren erkekler ve kadınlar, nefislerini kontrol edip her şeyden kaçınarak oruç tutan erkekler ve kadınlar, iffet ve namuslarını koruyan erkek ve kadınlar, Allah'ı durmaksızın çokça anan erkek ve kadınlar var ya, işte onlara Allah bağışlanma ve büyük bir mükâfat hazırlamıştır.'
(Ahzab: 33/35)

'Ey iman edenler, Allah'ı çokça anın ve gündeminizden hiç çıkarmayın ve sabah akşam onun şanını yüceltin. O Allah ki sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için, üzerinize rahmet etmekte, melekleri de size bağışlanma dilemekte. İşlerinizin düzgün gitmesi için dua etmektedirler. Allah mü'minlere karşı çok merhametlidir.'
(Ahzab: 33/41-43)

Mustafa alışkan Manisa

Hepimiz

Bu dinin ilkeleri
Baş tacıdır her biri
İki cihan serveri
İhvan olduk hepimiz

Neşve dolsun kalbimiz
Gülşen olsun çevremiz
Tüm renkleri toplarız
Elvan olsun sevgimiz

Irk, mezhep çeşnişiyle
Sünni ve şiişiyle
Yan yana, hep birlikle
Vahdet bulsun dinimiz

Çoşar durur gönlümüz
Ölük oluk sevgimiz
Hakk'a gitsin yönümüz
İhsan dolsun cümlemiz

Mustafa Çalışkan Manisa

Her Dem Tevhit

O rehberi takip edeli gönlüm
Daim yanan şem'in pervanesiyim
Aşkın şarabını tadalı gönlüm
Ayılamam onun mestanesiyim

Bakmam bu dünyanın saltanatına
Kaptırmam kendimi dünya varına
Yanar şu gönlüm aşkın narına
Varlıktan soyundum üryanesiyim

Yandı gönül aşkla, kanmaz hazıra
Dol gönül Hak ile daim haz ara
Bundan başka ermez bu kul huzura
Varlık yıkıldı Hak viranesiyim

Sadığım vallahi dönmem ahdimden
Bir dem ayrılamam Tevhid deminden
Daim feyz alırım ben mürşidimden
Tevhid sohbetinin divanesiyim

Tevhide boyanan cümle öz olur
Varlıktan geçenler vuslatı bulur
Erenlerin gönlü aşkla doludur
Aşık gönüllerin seyyaresiyim

Ey Rabbim ayırma Senden Kulunu
Daim Sana doğru eyle yolunu
Senle hemhal eyle Kulun sonunu
Diyeyim bu yolun dürdanesiyim

Mustafa Çalışkan Manisa

Hitap

Elest bezminde denilmişti bela
Kulağımda çınlıyor hitap hâla
Müezzin çağırıyor hep es selâ
Gel sende bu sesleri işitmeye bak

Akılsız hiç bir şey olmuyor ama
Akıl ile Hakk'ı bulurum sanma
Sağlam delil bulda her söze kanma
Şeytan yoluna koyar sonra tuzak

Söz en başta gelir ahlak birinci
Kamil sohbetinden alırsın inci
Anlayamaz bu sırrı hiç yabancı
Gel sende varlığını ateşe yak

Kervan gidiyor sen kalma hiç geri
Ardından ayrılma izle rehberi
Bir gün elbet sana derler gel beri
Düşmesin kalbine hasretle firak

Ben söylerim sözü anlayan anlar
Hep böyle geçmiş geçen zamanlar
Murada erdiler sadık olanlar
Hakk'ı sevende hiç bulunmaz nifak

Aşkı sorma bana yaşanan haldir
Onun harici hepsi kîlû kâldir
Aşkı olmayanın hevesi maldır
Bul Hakk aşkını insan olmaya bak

Mustafa Çalışkan Manisa

HuŖu

İlahi Seni seven, her nefes anar durur
Nazar etmez gayriye, Seni kalbinde bulur
Namaz kılan kiŖiler, gerçek huzurda dursa
Secde eder kalb ile, bedenini unuttur

Mustafa alıŖkan Manisa

Işık-Aşık

Köhne gönüllerdir ki, sönük olur ışığı
En-Nur'dan gelen Nur ki, parlar onun aşığı

Mustafa Çalışkan Manisa

İbret Al! Peygamberin! ! !

Sen aciz bir yetim mi hissettin kendini?
Ümmü Eymen Annen aramızdan ayrıldı dedi,
O an Abdullah ve Amine'den ayrı kim?
Biricik masum! O nurdan yetim Peygamber'in

Yetişmiş bir genç misin?
Örnek bir hayat yaşadı O, Emin
Develerini güden kim Ebu Talib'in
Dikkat et! Çobanlık yapan zat senin Peygamber'in

Baba olmak nasıldır bilir misin?
Fatimatü'z Zehrânın gözbebeği biriciğisin
Hasan ile Hüseyin'in şefkat numunesisin
Nasıl davranıyor bak! O senin Peygamber'in

İlim öğrenen talebe misin?
İlahi tedrisatin tecellisi ile
Müderresi değil miydi Cibril-i emin
Tasavvur et! Orada oturan Peygamber'in

İlim öğreten bir muallim misin?
İnce ve hassas bir gönülden feyizi
Soffa Ashabının gönlüne akıtan kim?
Düşün! Bu ilahi emirleri öğreten Peygamber'in

Dine çağırان vaiz misin?
O kutsal mekana, Mescid-i Nebevi'ye
Kulak ve gönül ver, sahibi o tatlı sözlerin
Dinle! Hikmet ve güzel öğütle çağırان Peygamber'in

Ey servet sahibi zengin
Belki Arap uluları, zenginleriydi dengin,
Onların gönüllerini fetheden kim?
Tefekkür et! Tevazu ve cömertliğini Peygamber'in

Ey kendini zayıf gören bedgin,
Mekke'deki idare değil miydi zalim,
O idareye ram olmayan kim?
Örnek al! O halde yaşayan Peygamber'in

Ey halinden şikayet eden fakir,
Mescid-i Nebevi'de oturan senin Efendin,
Huzurunda Zengini de, fakiri de müsaviydi,
Saltanat içinde fakir! O senin Peygamber'in

Hak'kı müdafa etmek, tebliğ etmek görevin
Hiçbir yardımcı bulamasanda dava senin
Mekke'de zalimlere yardımsız Hakk'kı ilan eden kim?
Onun hayatına bak! O senin Peygamber'in

Mağlubiyetini Allah göstermesin
Başına ne geleceği bilinmez beşerin

Gözüne getir Uhud'ta yaralı ve şehidi
Hatırla! Şecaat ve cesaretle dolaşan Peygamber'in

Galibiyetle şereflenmiş muzaffer misin?
Düşmana galebe çalan, cesaret ve teslimiyetiyle,
Kahramanı kim Huneyn ve Bedir'in
İbret al! Timsali değil mi cesaretin, Peygamber'in?

Düşmana galebe çalıp kırdınsa belin,
Karşıdakinin inadını kahredip üstün mü geldin?
Batılı perişan edip Hak'kı ilan mı ettin?
Bak! Mekke'de fetih günü tevazuyla dolaşan Peygamber'in

Eğer görmek istiyorsan rehberi kamilin
Onun sünnetleriyle, her yanlışını düzeltebilirsin
İşlerini yoluna kor, kendini ıslah edersin
Hayatın zorluklarında kalmaz, berat edersin

Sen siretinle Ümmetin için rahmetsin
Sen nadide ve zarif bir çiğeksin
Misk kokulu güllerden bir demetsin.
Çünkü Rasul-ü Kibriya, Allah'in habibisin.

Mustafa Çalışkan Manisa

İçinde

Mevlâyı ararsan evren içinde
Aşık olmak gerek devran içinde

Gaflet, delâletle savaşmak için
Pehlivan gerektir meydan içinde

Aşkın suyu ile yıkanmak gerek
Hiç gayri kalmasın vicdan içinde

Mevlânın zikrine çok devam et ki
Hakk tecelli etsin gönlün içinde

Bir kuru söz ile Mevlâ bulunmaz
O bulunur ancak irfan içinde

Şirk ile küfürden temizlenince
Dostu bulursun sen, şükür içinde

Mustafa Çalışkan Manisa

İhsan

Yaşatmasa nasıl yaşanabilirdi
İman ve amel ihsan kalemindendi
Yandırmasa kim aşkla yanabilirdi
Aşkı ile yanmakta ihsanındandır.

Ne engel yâr-ı ağyarı terkimize
Her an, dâim yalvaralım Rabb'imize
Lütfuyla Cenab-ı Aşkı versin bize
Aşkı ile yanmakta ihsanındandır.

Mustafa Çalışkan Manisa

-İki Uc-

Parıltılı bir süs aldatır dünya
Gaye edinilir emelli hülya
Ölümlle uyanıp biter bu rüya
Cennet ve cehennem vardır ha vardır

Bedeni günahla soldurma sakın
Mideni haramla doldurma sakın
Gaflette kendini öldürme sakın
Cehennem şiddetli nardır ha nardır

Yalanladığına yürü denilir
O alevler kalın urgan gibidir
Deriler soyulup tekrar giyilir
Cehennem azabı zordur ha zordur

Köhne gönüllerin sönük ışığı
Kur'andır ki arştan indi aşağı
En-Nur'a tutkundur, parlar aşığı
Ona tabi olan nurdur ha nurdur

Ey insan her şeye eyleme heves
Tut şöyle sözünü masivadan kes
Allah adını an daim her nefes
Onun zikri bize yârdır ha yârdır

İyiliği emnet, kötüden sakın
Hal ile, kâl ile kulluğu takın
Vaat ettiği gün gelir bil Hak'kın
İyilik emretmek kârdır ha kârdır

Arş: Kürsü, taht, yüce makam. En yüksek gök. Allahın kudret ve saltanatının tecelli yeri. (Arş kâinatı kaplar. Allah'ın kudreti ve ilmi de herşeyi kaplar.)
En-Nur: Cenab-ı Hakk'ın her çeşit nurun Halik'ı olması ve onlara nur vermesi dolayısıyla bir ismi.

Kâl: Söz

Masiva: Ondan gayrısı. (Allah'tan) başka her şey hakkında kullanılan tâbirdir)
Dünya ile alâkalı şeyler. (Bak: Taabbüd) (...Ey insan! Kur'anın desâtirindedir ki; Cenab-ı Hakkın mâsivasından hiçbir şeyi ona taabbüd edecek bir derecede kendinden büyük zannetme. Hem sen kendini hiçbir şeyden tekebbür edecek derecede büyük tutma. Çünkü mahlukat ma'budiyetten uzaklık noktasında müsavi oldukları gibi mahlukiyet nisbetinde de birdirler. M.N.)

Mustafa Çalışkan Manisa

İnayet

Şeytanın hileleri çoktur, zifir mi zifir.
Günah zevke çeker insanı, zehir mi zehir.
Tövbeyle temizlenir ancak günah denen kir,
O'na yönelmeye bil ki inayet gerektir.

Tefekkür! İnceden inceye, incecik fikir,
Şu âlem-i varlığı, aynadan seyretmektir.
Cibril-i Emin'dir Kur'an'ı getiren sefir,
Uy! Kur'an ahkâmına, inayet sizinledir.

Mustafa Çalışkan Manisa

-İnayet-

Sadra yerleşir, amel olursa inen ayet
Sadırlar genişler, Allah'tan gelir inayet

Sadr: Kalb, göğüs, ön.

Mustafa Çalışkan Manisa

İnsan

Ñisyanla ma'lul insan, olur dñşmanca hasım
Üns ile ma'mul insan, olur insanca hısım
Çeşit çeşit olmuş insan, inançta kısım kısım

Ya Rab; Hafız isminle, unutanlardan kılma bizi
Nisyana daldırma, ünsiyete uyandır bizi

Kimi zaman sevinç, sürûr, kimi zaman gam, keder
Uyanmaz insan, ömür sarmayesin heder eder
Helâk oluruz, ölümle uyandırırsan eğer

Ya Rab; Hafız isminle, unutanlardan kılma bizi
Nisyana daldırma, ünsiyete uyandır bizi

Mustafa Çalışkan Manisa

İstemek

"Rab vermek istemese, kula istek vermezdi"
Kul acziyette kalıp, istemeyi bilmezdi

Dost Kalemler

Elif dedikçe, Elif Elif çarpmalı yürek,
Aşkla hak için Hâk'tan hakça istemek gerek.....Bilal ÖZCAN

Mustafa Çalışkan Manisa

-İstemesen de-

Güzel bak ibretle çevir nazarı
Kadere söz etme kimdir yazarı
Bu âlem fanidir canlar pazarı
Can verene gider istemesen de

Gafiller yaparlar durmadan kasa
Kulluk esas olan bu gerçek yasa
Yolunu bulanda kalmaz hiç tasa
Can verene gider istemesen de

İnsan olmak için etmişsen niyet
İnsan ancak böyle bulurmuş kıymet
Allah'a kul olmak en büyük ziyet
Can verene gider istemesen de

Sahte yakamozdur cezbedici bil
Dünya çeksede hep etme sen meyil
Her bir azan ile Allah'a eğil
Can verene gider istemesen de

Adanmalı Hakk'a dünya varlığı
Adanmalı gitsin gönül darlığı
Atmalı üstünden sahte varlığı
Can verene gider istemesen de

Özü gerçek olan bulur kendini
Anlar şu dünyanın bütün fendini
Atar üzerinden türlü derdini
Can verene gider istemesen de

Âşık olanların artar imanı
Gider şirki kalmaz kalpte gümânı
Kul olan dünyada görür mizanı
Can verene gider istemesen de

Ey gönül gel Hakk'ı zikir edelim
O Resul iziyle, Hakk'a gidelim
Bizden önce göçüp gitmiş nidelim
Can verene gider istemesen de

Mustafa Çalışkan Manisa

İstemez

Gece gündüz işlerimiz daima aksi seda
Dünya rengine kapıldık nerede terki sefa
Dermanın Hakk'tan ise odur, binbir derde deva
Tutsa elinden bir kere başka lokman istemez

Daima bilmek gerektir aşk yolu gayet çetin
Kim girerse ol tarike olmalı gayet metin
Çok tefekkür eyleyenler anlar Hakk'ın kudretin
Bulur kalbinde cenneti, huri-gılman istemez

Masivayı terk ederek cemali yarda kalan
Derç edip dünya ümidin bahr-i ihlasa salan
Görüp nimetini rahmet-i ummanına dalan
El açarak başka yerden inci mercan istemez

Tevhit odur ki Hakk ile görür, hak söyler dili
Muhtaç olan ihvana yardım için sunar eli
Benden geçip, vuslata döner deli olur deli
Erdirir bu hal maşuka, başka kervan istemez

Cism-i İbrahim Halil'e ateşi nur eyleyen
Çeşm-i Musa'nın tecelligâhını Tur eyleyen
Zevk-i cennette olunca, vücudun nur eyleyen
Hakim-i Mutlak'tır ancak, başka Rahman istemez

Mustafa Çalışkan Manisa

İstemez

Hakk'a yakın olmaya hiç delil olmaz mı bu
Ahseni takvim denildi aslımız bir katre su
Varlığın ispat eder baksana her yanın su
Hilkati tefekkür et başka burhan istemez

Beş vakit nasib etti mü'minin miracını
Kim kılarlsa zevkle giyer saadet tacını
Tavaf eder kalp evin yapar mana haccını
Cennet kokusu alır başka reyhan istemez

İster isen bulmayı vuslatı cananı sen
Masivayı terk eyle bilme nedir cisim beden
Hakk yoluna baş koyup ihtiyarı mevt eden
Hacc-ül Ekberdir ona başka kurban istemez

Zülcelal'in ismini her daim kim zikreder
Sanmasın iki cihan nimeti elden gider
Kim düşer ateş-i aşka hiç çekmesin keder
Seherde figanından başka destan istemez

Adem olur mu hiç sadece cisim can ile
Kâinata bakmazsa nazar-ı imkan ile
Kimse vasıl olmaz Hakka akıl-mizan ile
Kendi nefsin bilene ahd-i peyman istemez

Her an bir şan gösterir Allah'ın kudreti
Her zerrede dopdoludur O'nun variyeti
Nefsini bilmek lazım bilmek için Hazreti
Hakk ile dolsa kalbin başka irfan istemez

Zahir olsa zahidin kalbinde sırr-ı men aref
İki cihan keşif olur dümdüz olur her taraf
Kalp evini pak edip bulmak istersen şeref
Her nefeste zikreyle başka ihsan istemez

Cümle şerlerden kurtulmak ise endişesi
Tevhide siper olsun kalbinin her köşesi
Parçalanıp gönülden atılsın benlik laşesi
Benlikten kurtulana başka lokman istemez

Keşf olunmaz muamma ehl-i aşkın halleri
Kuş lisanına benzer anlaşılmaz dilleri
Çoğu zaman uymaz hiç hallerine halleri
Girse sahrayı aşka başka meydan istemez

Ehl-i halin baş ucunda bela fır fır döner
Aşkî sadık olan yüzbin bela olsa yener
Gafiller sanmasın muhabbet tükenir söner
Hakk'a gönül bağlayan şöhret-i şan istemez

Mustafa Çalışkan Manisa

Kabilin Soyundan

Dünyada bütün coğrafyalar, zulmüne tanıktır
Medeniyetler batırmış, yakıp ta yıkmıştır
İnsanlık mefhumu, bunlarda hep tıkanıktır
Kabilin soyundan, kökünden belli pislikler

Medenilik satar, bak yaptığı işlere
Girdiği her yer karışır, uğrar teşvişlere
İnsanlık satar bakmaz tarihe, geçmişlere
Kabilin soyundan, kökünden belli pislikler

İnsan hakları yalnız, kendisinde saklıdır
Hukuk Hakk getire, başkasına yasaklıdır
Kamufraj insanlık, herşeyde ne de haklıdır
Kabilin soyundan, kökünden belli pislikler

Teslisinle, belli değil tapındığın ilah
Medeniyet geçmişin işkence ve de silah
Tarih duyurur akislerle, çektirdiğin ah
Kabilin soyundan, kökünden belli pislikler

Tarih boyunca izleyin vahşetle, halvetini
İnsanlığa bakın, medeni değil madeni
Ziya paşa der bakılmaz kâle, gör işini
Kabilin soyundan, kökünden belli pislikler

Kabili aratmaz bunlar hiç, soyundan mı ne?
Medeniyiz derler de, bilmezler medeni ne
Bakın hele onun nesebine, madenine
Kabilin soyundan, kökünden belli pislikler

habilin kardeşi kabilden bu günkü katile
yürüdü sömürünün medeniyeti methile
kördür sağırdır anladım bu günkü kabîle
gıkı çıkmıyor serinde koyundan post ile...muammer can

Mustafa Çalışkan Manisa

Kardeşim

Sen benim halimi görmeye geldin
Gel bizim bahçede dolaş kardeşim
Dünyada dertli kim imiş göresin
Aşkın fermanını şaki kardeşim

Muhabbeti aşıklara verelim
Vefasız dünyada bir dem sürelim
Sefa geldin hanemize güzelim
Ben olayım sana saki kardeşim

Cümle dertleri getirdik biz dile
Sabır köşesinde doldurduk çile
Boşuna yanmayın vefasız güle
Bilesin ki kalmaz baki kardeşim

Eğer ararsan sen kendi canını
Boş yere harcama hiç zamanını
Eğer aşık isen Maşuku tanı
Zikir eyle her dem aşkı kardeşim
*

Geldim dünyayı şöyle seyreyleyim
Yarın mahşerde gerektir kardeşim... Mustafa Çalışkan
Rüyamda define bulsam neyleyim..
Yarın divanda gerektir kardeşim.....Adil Balcı :) (:

Mustafa Çalışkan Manisa

Katıl Kervana

Tüm coğrafyada, azap müslümana
Dur deyip menfaatperest şeytana
Ahd edip müslümandan akan kana
Haydi durma sende katıl kervana

Batının yüzü geceden de kara
Duygular bağlanmış sanki nasıra
Bu zulmün hesabını sora sora
Haydi durma sende katıl kervana

Berberce engelleri aşarak
İnanç ile zulme karşı durarak
Asr-ı Saadet şevkiyle coşarak
Haydi durma sende katıl kervana

Batılın karşısına dura dura
İstikbalin düşünüşü kura kura
Bu yolda yürüyün hep sıra sıra
Haydi durma sende katıl kervana

Mustafa Çalışkan Manisa

Kelimeler

İnsanlar arasındaki iletişimin esasını dil oluşturur. Dil ise mantıklı kelimelerin diziliminden oluşur. Aynı kelimededen farklı anlamların çıkarıldığı bir yerde sağlıklı bir iletişimden bahsedilemez. Topal kelimesini kullanan birisinin karşısındaki insan, eline bir top alıp gelse vurgusu anlaşılmadığından dolayı belki mazur görülebilir. Ama başka bir anlam içermesi muhal olan kelimenin, başka bir anlamla anlamlandırılması keyfiyetten başka ne olabilir?

Mevlana Celaleddin-i Rumi'nin Mesnevisinde şöyle bir hikaye anlatılır: "Sofinin biri gelerek bir tekkeye misafir oldu. Eşeğini götürüp ahıra bağladı yemini suyunu kendi eliyle verdi.

O tekkede bulunan sofiler yoksul kimselerdi. Toplanıp aralarında konuştular, misafire ikram etmek gerekti, kendileri de açtı. Neticede eşeği satmaya karar verdiler. Hemen eşeği satıp yiyecek aldılar, mumları yaktılar. 'Tekkede bu gece yemek var, sema var! ..' diye ortalığa bir velvele düştü.

Yemek yendi sema başladı sofiler coştukça coştular. Semanın en heyecanlı yerinde çalgıcı 'Her berfet (Eşek gitti) ' diye bir nağme tutturdu. Dervişler de buna uyarak hep bir ağızdan 'Her berfet' 'Her berfet' (Eşek gitti - Eşek gitti) diye söylenip oynamaya başladılar. Bu nağme eşeğin sahibi olan o sofinin de hoşuna gitti. Herkesten daha fazla el çırpıyor ve 'Her berfet, Her berfet, ey puser her berfet (Ey oğul eşek gitti) diyordu.'

Gece yarısından sonra sema bitti sofiler birer ikişer dağılıp gittiler.

Sabahleyin o soficik kalktı eşyalarını topladı eşeğine yükleyip yola koyulacaktı. Ahıra gidince eşeği yerinde bulamadı. Önce 'Belki hizmetçi suya götürmüştür.' diye düşündü. Bir müddet bekledi. Hizmetçi gelince ona eşeğini sordu. Hizmetçi:

- 'Eşek satıldı. Eşeği satıp akşamki ziyafeti tertip ettiler.' dedi.

Sofi kızdı:

- 'Siz kimin malını kime satıyorsunuz, bu ne adaletsizlik böyle şey olur mu? Neden bana haber vermedin?' diye çıkıştı.

Hizmetçi boynunu büktü:

- 'Bana kızmayın efendim. Size haber vermek üzere gelince baktım ki siz herkesten çok 'Her berfet - Eşek gitti - ' diye bağıriyorsunuz. O zaman siz biliyorsunuz, haberiniz vardır diye düşündüm ve söylemekten vazgeçtim.' dedi.

Bu cevap karşısında sofi söyleyecek söz bulamadı... " (Mesnevi c. 2. s. 30-31) .."

Bizim dilimizde deyim şekline gelmiş ve kavramlaşmış iki kelime duyarım zaman zaman "Hayy'dan gelen, Hu'ya gider" "Hayy ile Hu ile geçti ömür" "Hu" kelimesi "Hayy" kelimesi ile zikredilmese belki hiç üzerinde durma ihtimali aklıma bile gelmeyecek. Çünkü "Hu" bir şahıs zamiridir ve "O" anlamına gelir. Birileri, birilerine "O" diye hitapta bulunabilir ve bu abeste değildir. Fakat "Hayy" kelimesi ile birlikte anılınca tamamen başka bir dehliz açılıyor önümüzde anlam ve içerik bakımından. Ne demektir? "Hayy": Diri demektir, bunun zıddına meyyit denir ki, ölü mânasına gelir. Allah Teâlâ ölmez, daima hâzır ve nâzırdır. Yaşayan mahlûkatın hayatını veren de O'dur. O olmasaydı hayattan eser olmazdı.

Bu iki deyim her nasılsa bizim halkımız arasında Boş, işe yaramaz ve faydasız yerler anlamında yerleşmiş veya yerleştirilmiş. Hangi kim? Hangi kimler? Ve hangi kimlikler? Tarafından meçhul... Kim bilir beklide bir takım ateistler, Tanrı tanımazlıklarını kavramlaştırmak istemiştir.

Ölümü "Reankarnasyon" olgusu ile öldürmeye çalıştıkları gibi. Hayat içerisinde Hayat ve Ölüm kavramlarını başka bir şekilde anlamlandırarak psikolojik bir rahatlama yöntemi belki de kim bilir? Yoksa ne diye bu kavramlar dilimizde pelesenk hale getirilsin ve

yalama bir vida gibi yuvarlanıp durulsunlar... Zaten böylesine ulvi anlamlar yüklü bir kelimenin içi boşaltılarak, kendilerine göre tevil edilişi, başka bir kisveye büründürülme gayreti, neyle izah edilebilir ki! ...

Bu iki kelime üzerinde daha fazla izahata girişmeden, içerdiği anlamı okuyanların inisiyatiflerine bırakmak istiyorum. Ama şunu da söylemeden geçmek istemiyorum; "Hayy'dan gelen, Hu'ya gider" ifadesi ölülerimizin arkasından okuduğumuz ayeti kerimeyi ne kadar da çağrıştırıyor. "Mahakkak Allah'tan geldik, yine O'na döneceğiz."

Bu kavramları bize sokuşturanların ne kazandığını bilemem. Ama bazı kelimeleri bilmeden, anlamadan kullananların "Eşek gitti" hikayesinde olduğu gibi bir şeyleri kaybetme ihtimali üzerinde daha çok durulması gerektiği kanaatindeyim. Mevlana Celaleddin-i Rumi asırlar önce kaleme aldığı ibretler dolu bu hikayeciği tazeliğini yıllar sonrasına aktaracak kadar da anlam yüklü. Bir şeyin aslını, esasını bilmeden, araştırmadan körü körüne taklit insanı eşeğinden eder. Düşünüyorum da bu taklitçilik ile sadece mal-mülk mü gider?

Kelime deyip geçmemeli. Manası ve muhtevası iyice anlaşılıp öyle kullanılmalı! ...

Haaa bu arada unutmuşum, Hayy'dan gelenin Hu'ya gideceğinde şüphe yok zaten. Keşke Hayy'la, Hu ile geçse ömrümüz... Ne büyük kazanç olurdu...

Mustafa Çalışkan Manisa

Keskin Bıçak

Ecel cana yakın, amele keskin bıçaktır
Muhakkaktır ki her nefs ölümü tadacaktır

Mustafa Çalışkan Manisa

Keşif

Keşif etsende tüm evreni, fezayı
Kaldıramazsın ahirete ait cezayı

Mustafa Çalışkan Manisa

-Kıyam

Sırat-ı Müstakimle kurul, yoğrul kıyam et
Bu hal üzere iken iste kopsun kıyamet

Mustafa alışkan Manisa

Kıyısındaız Hayatın

Heves, süs, püs; pis
Kokuyor sanki nefis.
Günah ruhta ur, habis.
Bak şurada son kavis.

Cürümde olmasın galeyan
Sanki Kıyısındaız hayatın

İdeoloji dediğin de nedir?
Emin ol kalır tek Ekber-i Bir
Bazen ince, bazen kalın fikir
Yaşamın içerisinde şöyle bir

Esip geçiyor akım, cereyan
Sanki Kıyısındaız hayatın

Derken tükenir de hayatın
Ömrün, gençliğin, baharın
Kalır, yalnızca ah u fizarın
Silkin, de şöyle; ben varım

Hayal-i Dünya olur hezeyan
Sanki Kıyısındaız hayatın

Azrail denilen yüce sefir
Ölüm için gelir misafir
Kucağını açacak bak kabir
Vuslata mani tul-i emeldir

Olmasın son nefeste feveran
Sanki Kıyısındaız hayatın

Kesinlikle böyledir usul
Gelmeden en son fasıl
Öz ol, benliğinden sıyrıl
Hakk'a olmak için vasıl

Aşk ile sarsın bizi heyecan
Sanki Kıyısındaız hayatın

Mustafa Çalışkan Manisa

Kıymetin Bil

Can bir nefes, bir nefes ölüm
Hayat işte budur gülüm
Anlamadan gelir malum
Çıkmadan canın kıymetin bil

Kem söz olmasın lehçende
Güller açsın hep çehrende
Diğergâmlıkla kalbinde
Nimetten yolun kıymetin bil

Neşe dolar, geçen saati
Sefa sarar, böyle hayatı
Düşünür ahir saltanatı
Böyle kulun kıymetin bil

Bu hal üzere yoğrulursan
İstikametle doğrulursan
Gâm olmaz hiç iki cihan
Böyle sonun kıymetin bil

Mustafa Çalışkan Manisa

Kibir

Ben, benim deme dñnyanın merkezi,
Benim, ben deme çıkar aradan benliği.
Nefs-i emmare boynuna atar da kemendi,
Nefsin tuzaklarında bulursun bendeliği.

Mustafa alışkan Manisa

Kur'an

Kur'an ışık tutan hakikatler meşheridir
Anıldığında başka sözlerin neşteridir

Meşher: Teşhir yeri. Gösterme yeri. Sergi.

Mustafa Çalışkan Manisa

Kurban Olduğum Anam

Merhameti mi? Kendinden menkul varmış
Mevla'mız merhametinden, ona katmış
Cenneti ayaklarının altına yaymış
Kurban olunmaz mı, o en güzel yâra?

Ne zaman sıkışıp başım dışse dara
Her hangi bir yerimde ağılsa yara
Derim ah anam, attığım meşhur nâra
Kurban olunmaz mı o en güzel yâra?

Denilir hani, ana gibi yâr olmaz
Onu ihya edenin, gönlü hiç solmaz
Onu üzenlerse, hiç bir zaman onmaz
Kurban olunmaz mı, o en güzel yâra?

Elimle sokup tutsam, seni gülşende
Gönlüm hoş olup gülse, sen hep gülsen de
Neşe bulsam, senin o coşkun neşende
Kurban olunmaz mı, o en güzel yâra?

Mustafa alışkan Manisa

Küll Ve Cüzz

Canİllerinden Muammer CAN üstadın esintisinden sonra esenler...

Sırat-ı müstakim bununla doğrul
Sünnet dolsun özün böylece kurul
Masivayı terk et Hak ile yoğrul
Gel aşkın hızında, aşka varalım

Başka bir yol bilmez, bir tektir yâri
O'nla hemhal yaşar, düşünmez nârı
İlla'dır başka yok, ancak O varı *
Gel aşkın tezinde aşka varalım

Her çiçek kokusun terinden aldı
Bülbül O Gülün yâdında kaldı
Ol Nebi'yi anmak baldan da baldı**
Gel aşkın sazında aşka varalım

Hakka âşık olan, nice yar yaren
Bu uğurda canın, yollara seren
Ta Kenan ilinden, kokuyla gören ***
Gel aşkın bezinde, aşka varalım

Vuslat şebnemiyle, dürülsün özün
Nedamet hissiyle, yaş döksün gözün
Karanlık boğulsun, olsun gündüzün
Gel aşkın düzünde, aşka varalım

Maşuka yol bulmak, onun kaygısı
Gözlerinden akar ebet damlası
Vuslat sancısıdır, bir tek tasası
Gel aşkın yüzünde, aşka varalım

Kurtuluş rotası, gidilecek yol
Bu ancak yegane, tutunacak dal
Evliya izinde, muhabbetle sol
Gel aşkın dizinde, aşka varalım....

*La ilahe İllallah
**Muhammeden Resûlullah
***Yusuf gömleğini beşir ile saldı
Kendisi gelmeden kokusu geldi
Anası duymadan babası duydu
Ağlar Yakup ağlar Yusuf'um diye

Mustafa Çalışkan Manisa

-La ilahe İllallah-

Dillerdeki güzel tat
La ilahe illallah
Hallerdeki özel kat
La ilahe illallah

İhya eder insanı
Ehl-i halin lisanı
Gönüllerin dermanı
La ilahe illallah

Mürşitlerin talimi
Sürur sarar kalbimi
Onla anla alemi
La ilahe illallah

Mahluk neyin nesidir
Yed-i Kudret gizidir
Zikrin efendisidir
La ilahe illallah

Yüce ismi şanlıdır
Meleklerin yâdudur
Tevhidin nişanıdır
La ilahe illallah

Başkayı görmez gözü
Adanır O'na özü
Aşık-ı nalan sözü
La ilahe illallah

Kokar esans şişesi
Tutulur nefis laşesi
Kalplerin hep neşesi
La ilahe illallah

Bülbüllere gülşendir
Gönül onla hep şendir
Dil-keşlere O candır
La ilahe illallah

Ananda hiçbir anlık
Kalbinde olmaz darlık
İşte budur sultanlık
La ilahe illallah

Zikredene tatlıdır
Sevabı çok katlıdır
Gönüllere ciladır
La ilahe illallah

Mustafa Çalışkan Manisa

-Medine-

Ashabı kucaklayan, medeniyete menar
Ay doğdu yankısıyla, heyecanla çıkan na'r
Dudağında kaynar, berrak tebessümden pınar
Ardından dökülen yaş, bil ummandır Medine

Seni anıpta arar, gönüllerde kor ateş
Bilirim ki bulunmaz, ne emsal ne de bir eş
Üzerinde imar buldu, batmayan eşsiz güneş
Yaşanan ömür bitmez, bir ömürdür Medine

Ümmetim deyip paralanır budur âdeti
Hala kulağındadır, çınlar o ses; ümmeti
Huzurdur ruhundaki, asırların hasreti
Ümmetin yandığıdır, O sevdandır Medine

Şems-i Hidayet adı, her dem içinde huşu
Örüldü petek petek, görün dokunan nakşu
Hatırla putları deviren sönmez ateşi
Tevhit aşkıdır bu aşk, ne yamandır Medine

Kurtuluş meş'alesi, yaktığı daim yanan
Huzur bulur sunduğu reçete ile insan
İçinde gömülüdür şanımız; o şan, her an
Rehabeşan ümmete, hep amandır Medine

Mir'at-i Muhammed insana Hakk'ı yansıtır
Lokmandır ümmetine, O dertleri bitirir
O, Cennetin beşiri, korkuları eritir
Dosdoğrudur yolu, O el-Emindir Medine

Biliriz ki devadır, ismini anmak derde
Aşıkları çağıldar, bülbül olmuş seherde
Levlake sırrına medar, adı gök ve yerde
O'nun şerefli ismi, tesbihindir Medine

Bütün sırlar sendedir; hem zahir, hem de batın
Her şey hürmetinedir, sendeki eşsiz zatın
İpeklerden ipektir, toprağına sardığın
Candan yakın canandır, tende candır Medine

Bünyende barınan cevherdir aşk-ı hakiki
Ümmetin sana meftun, seni unutmaz bil ki
Alındadır ebedi parlayan nur, o nur ki
Kirden paslanmış kalplere, ciladır Medine

Sana özlemle yanar durur, sızlar şu gönül
Düştü dikenliğe çırpınır avare bülbül
Biçare âşıkların, hasretle yanar ey Gül
O Gül'e hasret, dinmez özlemindir Medine

Yoluna adanmıştır, sevdalı nice bir can
O'ndan beslenir bütün güzellik, O'dur ahsen

Solsa da her bahçenin gülü, bahçende biten
Ebediyen solmayacak, tek Gül'dür Medine

O'ndan hala iz saklar, üstünde uçan tozun
Gözlerine sinen aşk, ufkunda dinen hüznün
İsmin ismiyle hemhal, sende yatan öksüzün
Koynundaki emsalsiz, bize yârdır Medine

Hak'tan ihsan olan eşsiz bir armağanın var
Lisanla şerh edilemez koynunda yatan yâr
Terk eder maşukunu her âşık, en vefakâr
Habib-i Hüdâ senin, sevgilindir Medine

Uçurumların derinliğinde duyduğum ses
Ümmeti ümmeti diyerek verilen nefes
Gelemez yurduna O'nun gibi bir mukaddes
Unleyip duran ses, senin sesindir Medine

"Allah onları sever, onlar Allah'ı sever"
Ayetinin sırrına, bizi mazhar ediver
Ne olur ey Efendim, rüyama bir geliver
Gördüğün rüya ki, şah-ı rüyadır Medine

Yeşil kubbenin içindedir en hassas damar
O'ndan beslenmektir ki, onmaz yaralar yamar
Bir gün ayrılсан da ayrılık mahşere kadar
Yeşil sancağa vuslat, dileğindir Medine

Hayatın sırrıdır damarlarında dolaşan
Bu sırrı tatmaya gelir aşk yüküyle coşan
Hatırasıyla sessiz sesiz bizle konuşan
Muhammed (S.A.V.) seninledir, O kalbindir Medine

Mustafa Çalışkan Manisa

Meğer

Varılmaz menzile olmazsa delil
Delilsiz gidenler olurlar zelil
Tevhidin kânıdır* İbrahim Halil
Bu yolun erkânı bu imiş meğer

Sakin ha eyleme ağıyare ülfet
Sanma ki münkirden olacak himmet
Yalnız Hakk'a güven eyleme minnet
Hakk'tanmış hidayet kuluna meğer

Yardım eder açar elin ayası
Kalbinde yoktur ki tevhid mayası
Arif gerek sözden manâ duyusu
İrfandan hiç eser yok imiş meğer

Şükür Hakk'a ehli riya seçildi
Sadık olanlara kıymet biçildi
Bu aşkın yolunda imtihan geçildi
Herkeste aslını bulurmuş meğer

Mustafa Çalışkan Manisa

Mevlana Celaleddin-i Rumi

"Allah'ım gözlerimiz mest bir hale geldi, bizi affet. Sırtımızdaki yük bizi çökertti. Sen Rab'bim, sırlarımızı açığa vuran bir sırsın. Duygularımızın ırmaklarını besleyen mübarek manevi bir kaynaksın. Ey zati gizli, atâsı, lütuf ve ihsanı açık Allah'ım, Sen ırmak gibisin, biz ise değirmen taşına benzeriz. Sen rüzgâr gibisin, biz ise toza benzeriz. Rüzgâr gizli, toz ise meydanda görülüyor. Sen baharsın, biz ise yemyeşil bağız, bahçeyiz. Bahar gizlidir, fakat lütufları, ihsanları bize bağışladığı çiçekler meydanda. Sen Allah'ım sanki cansın, bizlerse ele, ayağa benzeriz. Elin tutması da bırakması da ancak senin yardımınla olur. Sen akıl gibisin, bizlerse dile benzeriz. Şu dil konuşmayı, anlatışı akıldan elde eder. Sen neşeye, sevince benzersin, bizse tebessüm, gülüş gibiyiz. Biz ancak bize ihsan ettiğin kutlu sevincin lütfu ile güleriz. Bizim hareketlerimiz, her an Senin varlığına şهادet getirmede "Şهادet ederim ki, Allah'tan başka ilah yoktur" demektir. Değirmen taşının inleyerek dönüp dolaşması da, akan suyun varlığına şهادet etmektedir. Ey benim vehmimden, dedikodularımdan uzak olan Allah'ım! Benim de, Senin varlığını ispat etmek için getirdiğim şu misallerin de başına toprak dökülsün."

Mevlana Celaleddin-i Rumi

Mustafa Çalışkan Manisa

Muhasebe

Yaşadıklarımız kalır ezelde
Yaşayamadıklarımız ecelde
Muhasebesini tut ne var elde
Sayılır bir bir hepsi çetin günde

Mustafa Çalışkan Manisa

-Muhtaç-

Nefse uyar bedenim, ruh inayete muhtaç
Hasta olan gönlüme,rahmet tohumları saç
Rahmet kolları sarsın, sana gelen yolu aç
Hasta olan ruhlara, Kur'an, sünnettir ilaç

Aç Allah'ım yolları, ben pervane olayım
Ateş böceği gibi, ışığında döneyim

Beden denilen heybem, isyan ve günah dolu
Havf ve recadır şifa, o ki rahmetin yolu
Ey Allah'ım Rahim'sin, rahmeyle aciz kulu
Aşk yüklensem yolunda, olsam bir kapıkulu

Aç Allah'ım yolları, sana doğru geleyim
Aşk badesin içerek, ben mestane gezeyim

Mustafa Çalışkan Manisa

Namaz*

İmandan sonra gelir namaz.
Dikal! Dinin direğidir namaz.
Yürür! Sefine-i dindir namaz.
Namaz, insanı dar da komaz.

Mü'minin miracıdır namaz.
Cennetin anahtarıdır namaz.
Küfür ile şirk arasındadır namaz.
Namaz, insanı dar da komaz.

Mustafa Çalışkan Manisa

Nazargâhsın, Karargâhsın

Ahlakınla, zarafetinle, her halinle
Dimağımda, hayalimde, her halimde
Kansın, cansın, hayatsın her nefesimde
Gözlerimin ferî, nazargâhsın gözlerime

Otağ kurdun, oturdun benim bünyemde
Yazılısın yazımda, kaderimde künyemde
Sen bir yana, dünya bir yana beden ülkemde
Tahtsın, payitahtsın, karargâhsın kalbimde

Mustafa Çalışkan Manisa

Ne İmiş

Ben bir garip idim, dünya çölünde
Seyre dalıp gittim, kendi kendimde
Müthiş ayet imiş, adem alemde
Baka gör keşf et, insan ne imiş

Nefs hep çelme takar, atlamak ne zor
Durmadan insanın, önüne ket kor
Onu yenenlere, koymaz hiç hor
Baka gör keşf et, nefis ne imiş

Ben derim anla, bu dünya yalan
Tarumar olmasın, ebedi dünyanın
Aç gözünü uyan, olma sen ziyan
Baka gör keşf et, amaç ne imiş

Üş beş kuruş için, hep kudurlar,
Birkaç meteliğe, adam vururlar,
Çoğunluk maddeye, tapar dururlar,
Baka gör keşf et, dünya ne imiş.... FİKRET OĞUZTÜRK/HİDDETÎ

Serapa dalma, bak sonu yalan
Yar mıdır canı, ebedî kalan
Ahirini eder, günahın talan
Baka gör keşf et, dünya ne imiş....Muaemmer CAN

(Men arefe nefsehu, fekad arefe Rabbehu=Nefsini bilen, Rabb'ini bilir.)

Mustafa Çalışkan Manisa

Ne İmiş

Firâkından yanar özler
Anlatmaya yetmez sözler
İçimde hasreti gizler
Hasret od'dan bir dağ imiş

Sen'le yaşansa geceler
Haz dolar bunla niceler
Zevk üstüne zevk heceler
Ülfet gülden bir bağ imiş

Bu hal ile zaman kıymet
Dirilir öz, bulur lezzet
Sağlanınca O'na ülfet
Bunda ruhlar tam sağ imiş

Sen sende, seni bulsan
Nefsini bilenden olsan
Kendi kendine bir dönsen
Özde devrim bir çağ imiş

Mustafa Çalışkan Manisa

Nedamet

Nedametle gelen sızı
Mağfirete kazandırır hızı
Bin gözyaşı gerektirir bazı
Kimi zaman biri yeter; çoktan çoktur, azı
Melekler kapışmak ister, rahmettir izi
Bu hal, öyle bir yaşattırır ki hazzı

Nedamet ahh nedamet
Gönüllere düşen letafet
Boynunu bükene izzet
Bunun ardı, arkası mağfired

Delik deşik olur
Lime lime paralanır yürek
Un-ufak olur
Süzülür cürüm, sanki bir elek

Ve bir pencere bakarsın
Rahmete açılmış şaşarsın
Durmaz yol alır, coşar, koşarsın
Kabına sığmaz kendini aşarsın.

İşte bu hal bahr-i ihlasa dönüştür
Rahmet-i Umman'dan sana akıştır
Bundan böyle bedende haz, ruh tezyin
Nakış üstüne nakıştır
Ya Rab cümleye nasib eyle,
Bu ne güzel yakarıştır...

Mustafa Çalışkan Manisa

Nesil

Devşirilmiş kültürlerle beslenirse nesil
Kalır mı onda öz, kalır mı onda hiç asıl?

Devşirilmiş duygular, değişmiş insaniyet
Öz bulunur, bulmaya ederse insan niyet

Mustafa Çalışkan Manisa

Ney Hiçlendirir

Yunus gibi, eti kemiği giyindim
Serzakirim. Kendimi hep Sen'den bildim
Ney nağmesiyle, için için Őenlendim
Ney hiçlendirir, Maşuka yönlendirir

Açılır dervişlerin gönül dalları
Cevheri bulur, semanın yâranları
Yok olur benlik, terk eder cümle varı
Ney hiçlendirir, Maşuka yönlendirir

Semazenim, kalmaz hiç gönlüm darda
Gönle konu cem oldu, aşk ile sevda
Yâr ile beraberim, Cemâl-i Yârda
Ney hiçlendirir, Maşuka yönlendirir

Gönüller yanar, huzur bulur semada
Ruhlara işler, vicdanlar hep manada
Mahluka verir daim, Mabud'tan alır da
Ney hiçlendirir, Maşuka yönlendirir

Mustafa Çalışkan Manisa

Nurlu İzler

Bütün varlık, alemler bir kitap
Kur'an, tercümesi ve tefsiri
Cümle anlatımlar ve hitap
Nebi'de bulur, en güzel tasviri

O'dur, kainatın tercümanı
Sihirli anahtardır, hayatı
O'nunla açılır kitabın sırları
O'nunla anlarsın bu lisanı

Alem ve varlık seyr için bir mir'at
Dürüldür, eşsiz kitabın içinde kainat
Resûl ışığıyla tanınsın, eşyadaki sanat
Gönüllerimizi aç, görülsün hakikat

Derinlerine daldır, muhteşem kitabın
Ayan olsun bizlere, ilandaki kelamın
Gönüllere güneş olsun, eşsiz hitabın
İzinden ayırma bizleri, sahibi mihrabın

Kainatın kitabını, okuttur bizlere
Amelimizi sünnetle, doldurttur bizlere
Fikirlerimizi bunlarla, dokuttur bizlere
Kur'an-Sünnet ile, dönüştür nurlu izlere! ! !

Uyansın, kalbi günahdan kirlenmiş hasta
Ahkamın çizilsin, tac olsun gönüldeki başta
Dilimize, gönlümüze mihenk olsun her kastta
Sen istenmeyi seversin, dilenciler istekte yarışta

Mir'at: Ayna

Mustafa Çalışkan Manisa

O Nur

Yine bir ramazandı, çekildi itikafa
Geldi Cibril-i emin, işte tam o tarafa
Yanında bütün sırlar, onda a'mak-ı hafa
Sana vermeye geldim, al Muhammed Mustafa (S.A.V.)

Her zaman sığınılan, sığınak Cebel-ün Nur
Misafir gelen Cibril, emanetinde O Nur
Risalet tescillendi, gönderen O'dur en-Nur
Kim O'na uyar bulur, iki cihanda onur

Bir devir başladı ki, süreceklele-ebed
Perişandır kötülük, yüzüstü sürünür bed
Girelim bu kervana, olalım ehl-i ebed
Şefaata kânımız ol, Nur sahibi Muhammed (S.A.V.)

A'mak-ı hafa: Gizlilik derinlikleri

Cebel-ün Nur: Mekke dağlarından, Hira Dağı. Peygamberimize (A.S.M.) ilk vahyin geldiği dağ.

Cibril-i Emin: Cebrail (A.S.M.)

Kân: 1-Bir şeyin menbaı. 2-Bir keyfiyetin. (niteliğın) bol olarak bulunduğu kimse.

Mustafa Çalışkan Manisa

Odur O

Aşık aç gözünü, temaşa eyle
Cihanın handanı, işte O'dur O
Gör neler yaratmış, Hazret-i Mevla
Canların cananı, işte O'dur O

Nasıl vâsf edeyim, onu yazıyla
Övmüşte yaratmış, Allah Teala
Tarif olunur mu, Mecnun'a Leyla
Güzelin sultanı, işte O'dur O

İkra hitabıyla, olmuştur ayan
Alemleri eyledi, hüsnüne hayran
Belki ümmetimin der, bize de canan
Cennetin elvanı, işte O'dur O

Hakk'ın en sevdiği gönül eriydi
Her türlü günahattan daim beriydi
Rahmet ve merhamet peygamberiydi
Ümmetin seyranı işte O'dur O

Dinimin şartıdır, imana ermek
İttiba ederek, Resûlü sevmek
Kulluğun şiarı, ancak bu gerek
Mü'minliğin şanı, işte O'dur O

Onun sevgisiyle dönüyor devran
Onulmaz yaraya oluyor derman
Mubarek adıdır zikrimde her an
Hayatın her anı işte O'dur O

Gönülden seveli, böyle Zîşan'ı
Olmuşum bahtiyar, bir şevk insanı
Ey Adem istersen, derde dermanı
Dertlerin dermanı, işte O'dur O

Mustafa Çalışkan Manisa

Olmaz - 3

Biliyorum sanmakla olmaz,
Sanaat gerek.
Dünyaya kanmakla olmaz,
Kanaat gerek.
Altın bilezik ayakta durmak,
Kanaat zengin lokma demek.

Mustafa Çalışkan Manisa

Olmazsa Olmaz

Kardeşlikler sanki, kaldı Ensarda
Bölüşüldü hep, ne varsa varda
Ümmetlik sözdedir, bu müslümanda
Paylarda kardeşlik, olmazsa olmaz

Siyreti örnektir, uyarın nâsı
Ashabtır biatta, insanın hası
Bizim işimiz hep, laf salatası
Kalplerde teslimlik, olmazsa olmaz

Kur'an hep dillerde, sünnet nerede
Nedir bu halimiz, ümmet nerede
Yerlere düşmüştür, izzet nerede
Hallerde tabilik, olmazsa olmaz

Çare mi ararsın, çareler sende
Yaşamında boşluk, ümmetsin sözde
Binbir ilaç vardır, O Peygamberde
Bil serde ümmetlik, olmazsa olmaz

Mustafa Çalışkan Manisa

Olsun

Ey Mevlâ'yı arayan
Önce gafletten uyan
Tevhid nuruna boyan
Gizliler ayan olsun

Tevhid şarabından iç
Sonrada nefsinden geç
Gerçeği yalandan seç
Yol sana kolay olsun

Uyan! Hakk'a aşık ol
Aşk yolunda sadık ol
Sıyrılmakten, öz ol
Gönlün irfanla dolsun

Tevhid edep yoludur
İlim, irfan doludur
Bülbüllerin gülüdür
Öt ki gönül şen olsun

Hakk'ın yolunda sabret
Ondan gayriyi terket
Gönlüne doğsun ülfet
Sana misafir olsun

Mustafa Çalışkan Manisa

Öfke! ! !

Öfke! ! !
İdrakta susmuşluk
Akılda durmuşluk
Nefrette çöşmüşluk
Bedeni kudürmüşluk

Öfke! ! !
Patlayan bir volkan
Bünyede lavdır akan
Deydiği yeri yakan
Kızıl kıpkızıl bir kan...

Öfkeyle kalkıp,
zararla oturduğum bir an:\$
11/01/06 22:00

Mustafa Çalışkan Manisa

Önderime

Güneşin battığı gün, her yer karanlık iken
Aydınlattık dünyayı, güle dönüştü diken
Hep zifiri olsa da gönüllerde biriken
Önderimdi O benim; kalplere sevgi diken

Girift karanlıklarda boğulurken hür sanat
Koştuk berrak sevdaya tüm şeytanlara inat
Paramparça olsa da eabilde her kanat
Tutkundu önderime ta ezelden kainat

Susuz kalan filizler kururken çoraklarda
Aşkıyla coştuk yine maşuktan iraklarda
Kırılsa da kolumuz o kutsal topraklarda
Çağrısıyla önderin yeşerdik kuraklarda

Tükenirken umutlar yeşil sevdadan yana
Sabırlara büründük; ruhumuz kutlu manâ
Şaklansa da hakikat, yalan dolsa zamana
Önderimdir gönlüme şevk veren engin ranâ

Uzun, dikenli yollar yutarken kervanları
Güneş olup çağlara dağıttık elvanları
Doyursa da toprağı mazlumların kanları
Tek önderin yoludur kurtaran insanları

Boşluk tufanlarında ölürken iradeler
Aşk verdi gönlümüze rabbanî kaideler
Belirsizi sunsa da belgisiz iğdeler
Önderin sonsuz nuru bütün sisleri deler

Mustafa Çalışkan Manisa

Parola ve İşaret

Parola: Kur'an
İşaret: Ziyet
Parola: Ziyet
İşaret: Sünnet
Parola: Sünnet
İşaret: Ümmet
Parola: Ümmet
İşaret: Muhabbet
Parola: Muhabbet
İşaret: Ülfet
Parola: Ülfet
İşaret: Vuslat

İdrak ister, İslamiyet.
Ne duruyorsun, hayret!
Kalk diril! Kıyam et,
Uyan! Olmadan bir ceset
Vuku bulur akıbet,
Senin için, kopar kıyamet.
Gün olur, ölümdede ölür elbet.
İşte! İstikamet,
Amelin sana hüccet,
Bu yolda, devam et,
Kavuşulur, biter hasret

Dalgalansın ruhunda letâfet
Bunun rengi ebediyet
Bu, sonsuza davet
Bu, sonsuz saadet
Bâki yurda bilet
Orada, olmaz nihayet
Mükafat, bitmez nimet
Zevk beldesi, CENNET! ! !

Mustafa Çalışkan Manisa

Perde Arkası

Hayy'dan gelen hayata kapanınca Şu gözler
Perde ardındaki manzarayı görür özler

Mustafa alışkan Manisa

Peygamber ve Sen

Peygamberim İslamın yansıyan aynasıdır
Ümmet ne kadar yakın, o kadar aynısıdır

Mustafa Çalışkan Manisa

Pir'im Geylani

Tepeden tırnağa eni ve boyu
Allah'a adanmış bir de beş duyu
Evlad-ı Resul'dür ne güzel soyu
Muhammed (S.A.V.) izinde pirim Geylani

Aşkın eseridir onda görünen
Yine aşk iledir Mevla'yı bilen
Hiç ayrılmamıştır Resul izinden
Muhammed (S.A.V.) izinde pirim Geylani

Muhammed (S.A.V.) nurudur o nura denir
Evliya ışığı o nurdan alır
O nuru arayan bugün de bulur
Muhammed (S.A.V.) izinde pirim Geylani

Çün gizli hazine onda açıldı
Âleme Rahim-i rahmet saçıldı
Gerçek ve de batıl onda seçildi
Muhammed (S.A.V.) izinde pirim Geylani

Muhabbet ve vuslat cennet dediğim
İrfaniyet ve zevk güller derdiğim
Şuhut ve tefekkür dostu gördüğüm
Muhammed (S.A.V.) izinde pirim Geylani

Terk edip arımı girdim meydana
Canımı verdim de erdim canane
Dost elini tutup durdum divane
Muhammed (S.A.V.) izinde pirim Geylani

O gül bahçesinde her zaman gezdim
Açılan güllerden gülsuyu ezdim
Güller kokusunda cenneti sezdim
Muhammed (S.A.V.) izinde pirim Geylani

Aşık ol ermeden ömrün zevale
Şuhut tefekkürle er sen kemâle
Celâlde kalmayıp yönel Cemâl'e
Muhammed (S.A.V.) izinde pirim Geylani

Mustafa Çalışkan Manisa

Pupa Yelken

Bir zahmet
Dur ve tefekkür et,
Gönlüne düşsün rahmet.

Yaratılış aynasının karşısına geç
Seyret.
Ruhu karartan ne?
Tövbe et
Cürümlerine.

Devrimleri devir içinde,
Kopsun kasırgadan bir ihtilal
Kendine gelip bul mecal.
Sal nedamet şebnemlerini gönlüne
Yüreğinin ıslağı karışsın gözlerine.

Düşün şöyle;
Madem ki Allahu Ehad,
öyleyse senin yerin ne?
Şerri at üstünden
Gir şer'i hayatın gölgesine.

Nafile arama hayatı mecazda
Kızıl bir gül kanasın içinde, dikenden azade
Sağanak sağanak beyaz bir hasret çöksün
Yeşil kubbenin gölgesine özlemlerle.

Haydi pupa yelken! ! !
Aç sünnet yelkenlerini
Prangalar vur nefsine
Sarıl umut küreklerine
Sal kendini vuslat yellere.

Sen dilerseñ olmazlar olur
Derdimizle paçal olsun huzur
Sen istenmeyi sevensin
Huzurunda huzuru ister özler
Ne olur
Öz ile görsün artık gözler...

Mustafa Çalışkan Manisa

Rengarenk Ve Nihayet...

Ağlamaklıyım gözlerimde nem,
Güneş açmış içime, buhur buhur güneşin sıcaklığında,
yükselirim göğe bir gök kuşağı olmak için rengarenk.

Her dem,
hayatın bütün renklerini üzerimde biriktiriyorum, her dem.
Hissiyatım dile gelmiş, konuşuyor renklerde,
Onların diline denk

Bir sarı ki değildir şem.
Bir sarı ki pas parlak, güneşin zıyasından ziyade
Gözleri kamaştıran kristal bir ahenk.

Maviler dolusu, deryalar gibi zem zem
Bütün halim, ahvalim, seninle hemhalim; şifadır bende,
Senle olmak benim için mihenk.

Mor hüznü bir akşam basar, derdime em.
Duygular savaşıyor üzerimde,
Cenk üzerine cenk.

Yaşam ateş yalımı gibi geçici görkem.
Yaşam kan kırmızı, hayat dolu.
Bir kızıl ruh ile kapanacak sonunda kepenk.

Beyaz bembeyaz kefen sonunda payem.
Ve gökkuşağının renkleriyle dolu
Çiçeklerle donanmış bir çelenk.

Siyah, simsiyah, zifir, kabir. Ya Rab'bi etme beni zem
Sıracası sarmış etrafımı hesapsız hesaplar.
Gelecekler hevenk hevenk...

Mustafa Çalışkan Manisa

-Risaletin hatemi-

Yaratılmazdan evvel, insan denilen sanat
Tüm kirli ve karanlık, asi ruhlara inat
Çok ince bir şekilde, işlendi mücevherat
Zuhuratın evveli, Risaletin hatemi

Ümmetinin sesini, ötelerden duyan ruh
Kurtarıcının hası, dünya gemisinde Nuh
Anlayamaz ki Sen'i, fikriyle sabit güruh
Sen'sin insanlığa em, gönüllerin hekimi

Biliriz sultanı (O) , fani-baki cihanın
Vasfını tarif etmek, mümkün müdür zışanın
Dört kitabın içinde, medhini görün Anın
Peygamberler içinde, yerin Mahmud Makamı

Cahiliye son buldu, senin risaletinle
Gönüller şâdân oldu, eşsiz hitabetinle
Ümmete devir oldu, dava vekaletinle
Örnek olup gösterdin, nâzil olan Kelamı

Ahlakın ve amelin, kötüsünden sakınır
Bu sebeple her zaman, Mevla'mıza yalvarır
Bu zamanda Müslüman, neden acep darlanır
Öğret bize ahlakı, dua ile merhemi

Maddeciler azmışlar, saldırıyor her yana
Zelil olmuş her yerde, Müslümanlar baksana
Sönmez sünnet ışığı, meşaleyi alsana
İflah olmak istersen, bitir artık matemi

Şimdilerde zihniyet, bir acaip olmuştur
Ruhlarımız açlıkta, bedenler hep doymuştur
Ebedi hayat için, sofraları sermiştir
Bu sofralardan bize, yedir cennet taamı

Dil aklın önündedir, akıl nefse yenik
Fikir garba kaymış, ümmette açık-gedik
Haller böyle olunca, fikrin önünde ezik
Rabb'im şuur ver nolur, Müslümana reva mı

Cihanın dört bir yanı, üst üstüne kararır
Haçlı denen ordunun, bayrağı dalgalanır
Saadet tablosuna, ancak Sen'le varılır
Tanit bize ya Rabb'i, doğruyu ve Bel'amı

Hak hep zayıflatılıp, zulüm alkışlanıyor
Sen'in getirdiğine, çöl kanunu deniyor
Bizler Sen değiliz ki, sabrımız deliniyor
Yanlış birşey söylersem, affet Rabb'im hatamı

Her yan duman dumana, gönülleri pas sarmış
Ahı duymaz vicdanlar, sanki hep nasırlaşmış

Acz içine düşene, gözler tümünden kapanmış
Soluklayın sünneti, onda duyun i'lamı

Adın bize kalkandır, işlemez balta-nacak
Adına dil uzanmaz, ölmeden bizler ancak
Uzanan dil kopacak, kalkan el kırılacak
Bundan dönersem eğer, Allah versin belamı

Efendim gönüllere, nakış ol bir kez daha
Ümmetin sürünüp te, düşmesinler eyvaha
Biliyoruz ki ancak, Sen'le kalkacak şaha
İdrak ettir ya Rabbi, sünnette ihtişamı

Devlerin destanıdır, Asr-ı Saadet çağı
Gölgesi olsa bu gün, silinir kalpte ağı
İhya etsen sünneti, açılır gökkuşağı
Ötelerden buraya, gelir bize selamı

Ümmeti ümmetiydi, daim O'nun muradı
Ümmet olanlar geçer, şimşek gibi sıratı
Sünneti ihya et ki, bulasın saltanatı
Saadet böyle bulur, dü cihanda devamı....Mustafa ÇALIŞKAN

Cahiliye kapandı, tebliği kitabıyla
Gönüller nurla doldu, Resul'ün hitabıyla
Uğraşmayın başkaca, dinlerin serabıyla
İslamiyetle bulur, dünyanın hitamı..... Kazım UZUN

Sen ki dünyanın değil, alemlerin rahmeti
İstemeyen cenneti, girmeyince ümmeti
Güllerin efendisi, Ahmedi Muhammedi
Mah cemalin ışığım, nurlandıran betamı....Hilmi YAZGI

Ben de beşerim diyen, ey şanlı yüce Resûl.
Senden uzaklaşınca, mahvoldu Bağdat Musul.
Senden kalma sünnetir, hakkaniyetli usûl.
İnsanlar anlamıyor, adil olmak hata mı.....FikretOĞUZTÜRK

hasretinle dökülen gözyaşı incidir
ölüm sana ulaşan vuslat sevincidir
ümmetin izinde sünnetinde selvidir
islamın güneşi iki cihan hakemi.....Muammer CAN

Hakk bâtil savaşının yetkili son neferi
Medeniyet asrının yılmayan öncü eri
Ebediyet yolunun icazetli rehberi
Çağlara tebliğ etti nâzil olan Kelâmı.....Süleyman TOPÇU

BEL'AM: Terbiyesiz, açgözlü, obur. * Hz. Musa (A.S.) hakkında, yalan ve
fena söyleyerek Beni-İsrail'i kandıran Bel'am bin Baura adında birinin adı.
img border='0'
src='http://img102.imageshack.us/img102/6264/gullerinefendisi1cd3.jpg'

Mustafa alışkan Manisa

Rükû

Lahutî bir eldir manevi heybeme değen
Bu haldir bükülmez belimi haz ile eğen

Dost Kalemlerden İnciler

SECDE

Ayak yere, baş göğe âşık iken ne oldu?
Alın Yâr'la buluştu, gönül divane oldu.....Mücella Pakdemir

Ve ahirde eller kalkar yar ile buluşur
kapı açılır gönle neşe ile doluşur,Fırat Parlak

Mustafa Çalışkan Manisa

Saklasa

Gözler şehadet eder, kalpler kör olsa bile
Diller susup saklasa, yer-gök gelecek dile
Koparılan kollarla, kopacaktır silsile
Ve yanacak zalimler, dilsiz şeytanlar ile

O duyar feryatları, tüm kulaklar tıkansada
Toprak örtüp saklasa, haykıracak gür sada
Büyük kan denizinde, boğulur büyük ada
Ve konuşur ağaç-taş, Esir Mescid-i Aksa'da

Kutsal sevda sel olur, setler kurulmuş ise
Seller durup saklasa, kan akar her salise
Yetmezse kanımız, toprak yeter harise
Ve mezar olur Kudüs, eli kanlı İblis'e

Vuslata koşar erler, minik ellerde taş var
Sisler ufku saklasa, güneş gökleri sarsar
Karakışın ardından, gelir ebedi bahar
Ve koşarız beraber, bekliyor Kutsal Diyar

Zulüm defolup gider, inat etse de zalim
Küffar hakkı saklasa, haykırır hakkı alim
Yılanlarla savaşta, kalmayacak mecalim
Ve kanım ulaşacak, önderime sağ-salim

Mustafa Çalışkan Manisa

Sana Sığındık Ya Rab'bi

Sığınalım neye, niye
Sen'sin en gerçek sığınak
Rahmetle sar kulum diye
Gönder sağanak sağanak

Hep Senden sana diyerek
Senin kapına gelerek
Yalnız Senden isteyerek
Sana sığındık Ya Rab'bi

Yalvar, yakar şu dillerle
Ak, pak sade benizlerle
Senin için çöken dizlerle
Sana sığındık Ya Rab'bi

Döndürme bizi şaşkına
Kuşat bizi aşkınla
Öyle götür karşına
Sana sığındık Ya Rab'bi

Mustafa Çalışkan Manisa

Sandık

Eğri büğrü cizgiler
Karikatürize edilmiş hayatlar
Konu apaçık
Cizgilerse dengesiz.

Fikirler sarpa sarmış
Eğriler/eğrilikler birbirini sarmış
Sarmaş-dolaş sarmaşık
Ayaklar hep beraber kaymış

Yaşanmalıydı hayat
Besbelliydi kaide hey Hat
İlahi beyan ile cizilmişti hat
Fakat insan ah insan çok rahat

O'ki Peygamber-i Zişan
Buyurmuştu: bu dünyada rahat yoktur

Ah tul-i emel hülya
Çabuk geçer ya bu rüya
Can çıkar kandilin söner dünya

(Bu dünyaya can geldik
Kendimizi han sandık
Uyduk nefis putuna
Kokusun reyhan sandık)

Tüm derdin dünya olsa da kalamazsın
Gstersene kalanı
Yıkılır damın
Gireceğin yer tabut denilen sandık

(Ya Rabb ne oldu sözler vefalar
Zevk almaz oldu sözde aşınalar
Kabul olmuyor edilen dualar
Hal ile dil intizamı şaş çıktı)

Nerede sözler, ah nerede
Söz vermişti sözde bu zler

Bu dünyayı kal sanma
Bir hiçsin kendini hep var sanma
Tul-i emel aldatır
Dünya sana olur yar sanma! ! !

Mustafa Çalışkan Manisa

Secde

Güneş doğar batar secde eder
Ağaç meyve sunar secde eder
Arı balı yapar secde eder
Bunu seyreden insan ne eder?

Mustafa Çalışkan Manisa

Secde Anı

Divanına duruyoruz
Halimiz pür edeb, pür niyaz
Hidayeti soluyoruz
Ya Rabb'i bu ne büyük haz

Bendeliğın güzelliğı
Bu en güzel, özelliğı
Rabb'e en çok yaklaştığı
En güzel an, secde anı

Eğil, bükül, sonra küçül
Kibirlerim yere dökül
Günahlarım ruhtan sökül
En güzel an, secde anı

Dualarım kabul olur
Benlik yoktur, o an erir
Kul kulluğı onda bilir
En güzel an, secde anı

Secde eden, yakınlaşır
Ateş ondan uzaklaşır
Cennet ehline yakışır
En güzel an, secde anı

Mustafa Çalışkan Manisa

Secdede İnsan

Allah'a yönelmen, atar kirini
Gösterişe alet, etme zikrini
Kafasından atıp, dünya fikrini
Huşuyla secdede, solmalı insan..... Kazım UZUN

Yönelip anmalı, daim ismini
Kâbenin gönülde, görüp resmini
Huzarda huzura, verip cismini
Hakk ile secdede, olmalı insan..... Mustafa ÇALIŞKAN

Mustafa Çalışkan Manisa

Semanın Gözyaşları

titrek sokak lambası
yavaşça soyunan ağaçlar
üşüyorlar
yaprak yağıyor
kırmızı sarı kahve
yaprak yağıyor
üşüyor ağaçlar
ıslanıyor
ıslanıyor
ıslanıyor
semanın gözyaşlarıyla

ağlıyor sema
hazana
karanlığa
sokak lambasının
..... titrek ışığıyla
.....aydınlanamayan sokaklara

semanın gözyaşları
her biri bir melek
rahmet oluyor inanki
semadan toprağa düşerek

kaldır ellerini semaya
ellerine vursun gözyaşları
her biri bir damla gözyaşı
her damlası bir melek
kalbine aksın parmaklarından
derin bir uykuya alsın seni
semada süzülerek
ve uyandığında bir başka
.....hazan sabahı

Mustafa Çalışkan Manisa

Sen

Sen göz ferime, güç veren nur
Gözümde gitmeyen, kalıcı zuhur
Gönlüme nakşolan, hali bi-kusur
Misk-i anber kokup gelen itrımsın

Sen batmaz güneşim, ben sana uydu
Hayatıma filiz, özüme suydu
Ekseninde kaldım, herkesler duydu
Gönülden gönüle akan nakşımsın

Ellerimi açsam, niyazımdasın
Aklımda fikrimde, dimağımdasın
Kalp seninle atar, sol yanımdasın
Sen benim gönlümde, sonsuz aşkımsın

Sen gönül sazımın, ses veren teli
Gönül ırmağının, çağlayan seli
Esip kavuruyor, sevdanın yeli
Şu kalemde hüccet, kalp fermanımsın

Bir başka güzellik var hicabında
Senli anlar bende bayram babında
Kalem, kelim ve söz, aşk hesabında
Okuduğum harfler, toplam sayımsın

Sen ışıldayan şem, göze ışık sen
Kararmaz karanlık, ışıldar mahzen
Senden tutuklandım, her halim Ahsen
Şu gözlerime fer, kalp ışığımsın

Sen şu gönlüme, sönmez hararet
Huzurlu haneme, bitmez bereket
Neşeli halime, dinmez hareket
Bütünün yarısı, yarı yanımsın

Sen sol yanımdaki, kapanmaz yara
Her halim seninle, varır karara
Eğer yoksan sayma, at bir kenara
Sen 'an'ıma anlam, günüm, ayımsın

İsterim hep gülsün, o güzel yüzün
Çehrene çökmesin, keder ve hüznün
Sen ol; farkı yoktur, gece-gündüzün
Gün, saat, akrep ve yelkovanımsın

Mustafa Çalışkan Manisa

Sen Mutluluğu Bilir misin?

Saadeti bilmek istersen,
En güzel örneklere bak sen.
Mutluluğa tarif mi gerek?
Razı olunan hayatlar rnek,
Asr-ı Saadeti bilmek, mutluluk demek! ! !

Mustafa alışkan Manisa

Sen Sana

Bilmek istersen kendini
Ey gönül keşfet perdeni
Maksuda yürüt kalbini
Hayran olursun sen sana

Durma hemen nefsi söndür
Beyt-i Mukaddes gönüldür
Tezyin etsen onu, güldür
Gülhan olursun sen sana

Beyt-i Rahman gönüldedir
Arayan hep derdindedir
İnleyene şifa verir
Derman olursun sen sana

Ayna gibi gör vücudunu
Haramdan korursan onu
Daim silersen tozunu
Seyran olursun sen sana

Geceler olunca devir
Seherlerde benlik erir
Nefis askerin yak, bitir
Mihman olursun sen sana

Yorulma hep Hakk'ı zikret
Durmadan bülbül gibi öt
Açıl gonca ol, bul devlet
Hândan olursun sen sana

Mustafa Çalışkan Manisa

Seni Sevmek

Seni sevmek;
Varmaksa imanının her dem tadına
Ümitle bakmaksada daim yarına
Hasret çekmekse ölüm sonrasına
Sevginle değiştir Allah'ım bizi,
Vuslatına eriştir Rabb'im bizi.

Seni sevmek;
Azap ayetleriyle inlemekse
Müjde ayetleriyle dinlenmekse
Bir ömrü mizan ile geçirmekse
Sevginle değiştir Allah'ım bizi,
Vuslatına eriştir Rabb'im bizi.

Seni sevmek;
Bilal misali canla birlemekse
Musab olup evinden vazgeçmekse
Süreka gibi geri dönmemekse
Sevginle değiştir Allah'ım bizi,
Vuslatına eriştir Rabb'im bizi.

Seni sevmek;
Habibini canlardan çok sevmekse
Nebinin potasında erimekse
Resûlün rotasında yürümekse
Sevginle değiştir Allah'ım bizi,
Vuslatına eriştir Rabb'im bizi.

Mustafa Çalışkan Manisa

-Sensin ya Resûlullah-

Ey cümle yaratılmışların sultanı
Dertle inleyen dertlilerin dermanı
Ümmet sensiz neylesin fani cihanı
Dertlere derman sensin ya Resûlullah

Cemalinin nuruna olduk pervane
Emsalsiz olarak geldin bu cihane
Görenler cemalini olur divane
Gönüllere nur sensin ya Resûlullah

Şanına okunur hep sayısız salat
Şenin yolunda aşıklar bulur necat
İlmine arif olanlar görmez memet
Ariflere ışık Sensin ya Resûlullah

Zuhurun evveli, risalet hatemi
Levlak sesini duyduk bulduk bu demi
Senin nurundan yarattı Hak ademi
Herkes önder sensin ya Resûlullah

Senin nurundan var oldu tüm felekler
Senin himmetinle kabul oldu dilekler
Mü'min olan senin şefaatin bekler
Makam-ı Mahmud Sensin ya Resûlullah

Mustafa Çalışkan Manisa

Ses

Kulak verme içindeki o; sese
Cendere olur, ruhun girer kafese
Şeytan-ı lainden gelen vesvese
Bunaltır olur saçların, yoluk yoluk

Hakk'tan gelen ses ki hostur kulağa
Sabır ile yönel sen hep kulluğa
Tevekkül ile çık zirveye ve dörüğa
Rahmet yağar o zaman, oluk oluk

Mustafa Çalışkan Manisa

Sevgili

Varaka bin Nevfel ahdetti, göremedi risaletini
Her an soluyoruz risaletini, göremedik seni
Nerede bir yetimi görsek, seyrediyoruz resmini
Ya Rabb, Havz-ı Kevser başında göster bize sevdiğini

....

Mustafa Çalışkan Manisa

Sırlar

Allah'ın zatında saklıdır tüm ince sırlar
Beşerin idrakîni parçalar bu sınırlar

Mustafa Çalışkan Manisa

Sokaklar

Zamanın kara hüznü sokaklara aksetti
Gözlerden yüreklere çirkefler süzülüyor
Hakikati silmeye modern bir rüzgar yetti
Hayat dolu yapraklar sezgisizce büzülüyor
Oysa bütün caddeler hakikate namzetti
Neden açıldığına çiçekler üzülüyor

Hazan rüzgarlarıdır sokaklarda hür esen
Dökülmüş yeşil yaprak, yırtılmış ar örtüsü
Solgunluğu simgeler kanatsız kalan desen
Kaldırımın taşları bir mezar görüntüsü
Görüntülerdir kalpten vicdan bağıni kesen
Sokakları hapsetti çağdaşlık döküntüsü

Yaşamın çirkin yönü sokaklar sahnesinde
Soluklanan havada her zerre isyan eder
Hayatın bütün hayası vaktinin köhnesinde
Gayesiz nesillerin bütün yaşamı heder
Edep nasibsizleri zevkin bahanesinde
Bu süslü bataklığın sonu hüsrana ve keder

Sokaklar yenik düştü yangının küllerine
Körpeler zerre zerre arsızlığı soluklar
İhanet ediliyor hakikat güllerine
Hava diye hüsrana soluyor tüm soluklar
Kara lekeler kondu gönlün ak tüllerine
Su yerine göz yaşı akıtıyor oluklar

Çağdaş bir görüntüye hapsedildi sokaklar
Ruhsuz bedenciklerde çağdaş kisveler yüküdür
En mahrem çıgıllara mahrum şimdi kulaklar
Maneviyatsız kalpte buhranlar çok büyüktür
Soldurdu düşünceyi koyu, girift yumaklar
Renk cümbüşü sokaklar sahte bir gülücüktür.

Mustafa Çalışkan Manisa

Son Uçuş

Özgürlüğün simgesidir göklerde uçan şu kuşlar,
Yaprak, yaprak açılıyor semaya doğru kanatlar.

Dert yok, tasa yok, umurunda mı ki dünya,
Son uçuş, hani sonsuzluğa doğru var ya.

Sıcak sevgiler, sıcak ülkeler ve gökyüzü,
Bir mutluluk saçar size görünen her yüzü.

Mustafa Çalışkan Manisa

Sonsuz

Ey susuzluk.
Ey netice
En nihayet
Ey sonsuzluk

Ve nihayet
Gelirse hidayet
Ve ebedi cennet
Ve Sonsuz nimet

Mustafa alışkan Manisa

Sual Olunmaz

Gönül muzdariptir, yürek yaramdan
Aşk derdi düşene, ilaç bulunmaz
Böyle takdir etmiş, Hâlık-ı Yezdan
Takdir-i Hüdâ'dır, sual olunmaz

Bir derde tutuldum, inletir beni
Gonca gülken soldu, gönül gülşeni
Gel tabip el vurup, incitme beni
Merhemle yarama, çare bulunmaz

Bu yolda varımı, taksim eylerim
Canım isteseler, teslim eylerim
Tevhidi rehberden, talim eylerim
Mecnunun halinden, sual olunmaz

*Asra yemin olsun ki, İnsan mutlaka ziyandadır. Ancak iman edenler, salih amel (iyi işler) işleyenler, birbirlerine hakkı tavsiye eden ve sabrı tavsiye edenler bunun dışındadır. (Asr Suresi)

*İmam-ı Şafi R.a. Asr suresi hakkında şöyle beyan buyurmuştur: Kur'an dan hiç bir sure inmese idi, Asr suresi yeterdi...

Mustafa Çalışkan Manisa

Süreç

Milyonlarca sperm arasından cenine düşer evvela
Hayat olup, can bularak cansızlığa dersin elveda

Bir süreç geçer, mini minnacık bir bebek evvela
Işığa çıkararak karanlığa, ana rahmine der elveda

Mızızlarla, şirinliklerle büyür de büyür evvela
Anne-babanın sevgi eşliğinde bebekliğe elveda

Bir bireydir artık, okul ve arkadaşlarla tanışır evvela
Mızızlığa ve haylazlığa demek zorundadır elveda

Daha sonraları aşklar,şevkler, meşkler vs. evvela
Gönlüne bir eş bulmuştur, denilir yalnızlığa elveda

Artık zamanı gelmiştir, dünya evine girilir evvela
Bekârlık ve sorumsuzluk günlerine denilir elveda

Çoluk çocuğa karışıp sonra neşe dolar evlerine evvela
Şoyu yürüyecektir, şükürler eşliğinde `ebter`liğe elveda

Torun, torba, tombalak sahibi olunur da evvela
Babalık denilen saltanata denir dedelikle elveda

İhtiyarlık çöker de bunama alametleriyle evvela
Hatırlanamaz birçok şey, anılara denilir elveda

Ve göçüp gidersin dünyadan bir meyyit olursun evvela
Ardında bıraktıklarına ve hayata diyemezsin bile elveda

Mustafa Çalışkan Manisa

Şefaat Ya Resûl

İsminle ümmetin gönlü şendir onurlanır
Senle hemdem olan iki cihan umarlanır
Seni unutan gaflete düşer yuvarlanır
Seni seven dü cihan düşmez derde Ey Resûl

Başına her hangi bir şey gelse bir mü'minin
Benim başıma gelenle teskin olsun dedin
Sabrın yolunu bizlere böylece gösterdin
Sana tabi olan hiç düşmez derde Ey Nebi

Yüce Rabb'in bıraktığı en güzel esersin
Şünnetinle ümmetinin içinde gezersin
İsmini ananları duyar ihya edersin
Seni ananın gönlü düşmez derde Ey Habib

Mustafa Çalışkan Manisa

Œüphe

İçin, için kemirir de kemirir
Kemirdikçe akıl yere serilir
Yerde akıl damarların gerilir
Sükun yok olur, çünkü sükun erir

Mustafa Çalışkan Manisa

Tenteneler

Dünyada yaşayıp geçmiş ecdâd neredeler?
Açıldı çoktan ebede dair tenteneler

Mustafa Çalışkan Manisa

Teslimiyet

Görürseniz Allah'a teslim olmuş bir yürek
Haykırır her haliyle Ondan başka ne gerek

Mustafa Çalışkan Manisa

Tohum

Beşeriyetin içinde doğan O Nur,
İnsanlığın içine filizlenmek için, attığı tohumdur.
Kur'an O'nda zuhur etti,
Kur'an O'nun hayatıyla yoğrulmuş yorumdur.

Hira'da; tohumun toprak altındaki,
Macerası gibi yeşillendi.
İnsanlığa ebediyen sır kalacak,
Bir oluşla şekillendi.
Nezd-i İlahi'den intikal etti,
Kalb-i Pâk-i Muhammed'de biçimlendi.

İlahi tedrisatın sırrına mahzar oldun,
Yüce Hâlık'a Habibullah oldun,
"Kaabe kavseyini ev ednâ" sende tecelli etti
Peygamberlere önder, alemlere rahmet oldun.

Mustafa Çalışkan Manisa

-Unutma

Cenab-ı Hakk barındırır, enva-i mahlukatı
Tefekkürle düşünen, bilir ancak hîlkati
Nimeti yalanlama, bak uyarır ayeti *
Nimeti vereni gör, Rezzâk'ını **unutma

Rabb'ini tanımayan, nefse uyar pislenir ***
Mütekellim'i Ezel, Kur'an ile seslenir
İman ehli olanlar, bunu duyar hislenir
Ruhunu tertemiz et, (d(uy) Kur'anı unutma

Şerlilerden uzak kal, şerre olmasın meyil
Tevazu sahibi ol, her zaman Rabb'e eğil
Yaşatan kim iyi bil, bil ki can senden değil
Her nefesi alışta, verenini unutma

Tamah ile hırslanıp, onu aşar emeli
Nesfe uyanları gör, ihmal eder ameli
Şu sahranın sahibi, Allah Mâlik-i Ezeli
Ondan başkası fani, sahibini unutma

Nisyan basan zihinler, enaniyet kesilir
Unutma nefeslerin, nihayet sonu gelir
Hatırlayan kazanır, ünsiyetle zevk alır
Hiç bir zaman unutma, Yakınını**** unutma

Mustafa Çalışkan Manisa

uyan-musulman

Dillerinizde dolaşır zikir
Bu nasıl akıl, bu nasıl fikir
Birbirinize düşürür kafir
Uyanmaz mısın be hey müslüman?

Şii der, sünne der bunu kullanır
Fitne sokar zihni bulandırır
Bizleri böylece zayıflatır
Uyanmaz mısın be hey müslüman?

Lain şeytanla işbirlik yapar
Nifakla bize zehrini sokar
Sümürür seni, paraya tapar
Uyanmaz mısın be hey müslüman?

Mustafa Çalışkan Manisa

Ümit

Ümit
Özlemini duyduğumuz cilvekâr sevgilidir,
Canan veren tükenmez bir nefestir,
Yaşamaktan vazgeçecekken gözlere gelen ferdir
Yunus'u balığın karnında bu sahil misafir eder

Ümit,
Yaklaştıkça yinelenen mecnunun topacı
Çaresizin çare diye sığındığı sığınağı
Reca makamı, vuslatın yegâne ilacı
Yusuf'un kuyudan çıkmak için tutunduğu çıkışı

Ümit,
Uykusuz gecelerde aranan huzur
Karanlık gecelere açılan bir nur
Günahlara umulan ihsan, lütfu Ğafur
Öyle bir duygu ki, gönülde sekine, sürur

Mustafa Çalışkan Manisa

Varayım

Ey Allah'ım göster bana yolumu
Ne olur ben sevgiliye varayım
Rıcam senden bağlama kolumu
Yol ver sevginle canana varayım

Usanmışım masivanın şerrinden
Nefret ettim fitnesinden arından
Geçerim dünyanın saltanatından
Beni var eden Sübhan'a varayım

Kul olan hayır söyleyeni duyar
Her zaman Habib'in sözüne uyar
Gaflet libasını üstünden soyar
Arınıp tümünden Rahman'a varayım

Sakinin elinden badeyi içtim
Vecd haliyle kendi kendimden geçtim
Kullara layık olan yolu seçtim
Kul olup kulluk aslına varayım

Mustafa Çalışkan Manisa

Varlık ne? Yokluk ne?

Hep varlığı sorarsın,
Yokluk dediğin nedir?
Hele kendine bir sor,
Cismim dediğin nedir?

Mustafa Çalışkan Manisa

Vesvese

İdrak susmuş,
Nefis kusmuş,
Kötülük coşmuş,
Perçemimden yakalamış beni

Bu bir ses,
Bu bir nefes,
Vesveseden kafes,
Çılgık çılgıla kovuyorum seni.

Mustafa Çalışkan Manisa

Vuslat

Uçarı aldatıcı parıltılı yakamoz
An-ı seyyaledir bil, dünya geçici bir haz
Onda menfaatler az, ahire göre pek az
Ebedi bir hayat var, görür basiretli göz

Mezar yapmak bilin ki, ne bir çukur ne taşlık
Lekesiz bir gönülle, iç alemde temizlik
Ne yapsan burda kalır, senle gider iyilik
At teşvişi gönlünden, özde canlansın kulluk

'Ey ateş İbrahim'e serin ve selamet ol'
Şırrına erip ancak, aşk ve muhabbetle dol
Öyle hayat yaşa ki, dirilmek üzere öl
Vuslata hasrettedir, saadete eren yol

Mustafa Çalışkan Manisa

Vuslatı bekle

Yol geçen hanıdır köhne gönüller
Uyuşmuş bedende, yabancı eller
Donmuş dudaklarda ulvi gerçekler
Bekle sen ey gönlüm vuslatı bekle

Karşımda ruhsuz ve kayıp isimler
Sarmış alemi hep çirkin iblisler
Terk etmiş gönlümü bütün sevinçler
Bekle sen ey gönlüm vuslatı bekle

Bahçemde sustular nazlı bülbüller
Aılmaz oldu bak dallarda gller
Şu içimde dertli dertli mağmeler
Bekle sen ey gönlüm vuslatı bekle

Bütün mahluk Hakk'ı zikir eyler
Yeşersin gönlümde, yeni mitler
Hakka cevelan eder tüm inciler
Bekle sen ey gönlüm vuslatı bekle

Sevap ışıktır şu güneşe benzer
Cennete gitmeyi dilersen eğer
Dn Rabbi'ne seni kabul eyler
Bekle sen ey gönlüm vuslatı bekle

İşte o gün açar beyaz gller
Dallarda bülbüller ezgiler söyler
Aşk ile hıçkırık beni terkeyler
Bekle sen ey gönlüm vuslatı bekle

Vakit gelir serilir seccadeler
Şükür için açılır, ak-pak eller
Gıptayla seyrederek cümle melekler
Bekle sen ey gönlüm vuslatı bekle

Hayat ki kalemdir tükenir gider
İttiba ediniz cümle mü'minler
Bilin ki Kevsere gider Peygamber
Bekle sen ey gönlüm vuslatı bekle

Gönüller Rabb'ine kavuşmak ister
Rabb'in Sevgilisini hayal eder
Gün gelir vuslatta yolunu gözler
Bekle sen ey gönlüm vuslatı bekle

Mustafa alışkan Manisa

Ya Rab Beni Kul Et!

Kulluk büyük nimettir
Bu ne büyük izzettir
Aciz buna namzettir
Ya Rab bendelik sağlat

Günah pası tutturur
Kulluğu unutturur
Tevbe kalbi parlatır
Ya Rab pasları yağlat

Miras bize atadan
Ta Ademle Havvadan
Budur bizi yalvartan
Ya Rab hisleri çağlat

Kitab-ı Mübin Furkan
Hak ve batılı ayıran
Şaşmaz hiç O'na dalan
Ya Rab gönlümü bağlat

Hem Gaffârsın, hem Gafûr
Nefsime zincire vur
Beni aşkınla kavur
Ya Rab benliği dağlat

Nûr zulmeti dağıtır
Sevda gönlü dağlatır
Gözü yaşla ağlatır
Ya Rab gözleri ağlat.

Kulun hep seni anar
Senin aşkınla yanar
Sensin bir tek bana yar
Bana cenneti sağlat..... azimsancar

Mustafa Çalışkan Manisa

Yana Yana-Kana Kana

Ruhta bu yangını yandıran kim
Sönmesin bu alev yanmak isterim
Türlü şüphelerle paslanan kalbim
Nasıl temizlendi bak yana yana

Göremem dünyayı izinden gayrı
Bir söz söylemem sözünden gayrı
Kalmasın gönül hiç özümnden ayrı
Aşk şarabın içmek isterim kana kana

Mâşukun aşkıyla dil oldu bülbül
Cehennem ateşi kızılca bir gül
Seni bu makamda görelî gönül
Hâr olanı gülistan ettin bana

Mustafa Çalışkan Manisa

YansımA

Şarkılara yazmalı, güfteler düzmeli, bestelemeli adına
Âdına kıtalar dolusu doyumsuz/doyulmaz şiirler rengarenk
Rengarenk güldestelerde, ebediyet rengi almalı adın
Adın, Zeliha'larla, Aslı'larla, Leylalar'la anılmalı, şanın
Şanın dilden dile dolaşmalı, adını yazmalı unutulmaz şarkılara

Mustafa Çalışkan Manisa

Yelkenli ve Rota

Ömür denip, verilmiş sana kota
Değerlendirip, girmek için mod'a
Yelkenlinin idaresi, sende olsun
Dümeni salma, doğru gitsin rota

Aldırma rüzgara, sınıksız tutun
Savurmasın hayat, maksadı yutun
Hayatın amacı, özünde olsun
Tükenip varmadan, önüne sonun

Mustafa Çalışkan Manisa

Yürü

Söz dinle beyhude söyleme lafı
Kalbin inandıysa, bu sana kafi
istikamete yönel, doğrul safi
Hemen var kuvvetinle imana yürü

Az söyle azizim, bulasın irfan
Makbuldür demişler, sukûtu insan
Dilinden sözünü, bırakma hemen
Mürşidin izinden, dosdoğru yürü

Ey insan, herşeye eyleme heves
Eğer anlar isen şöyle her nefes
Muhabbet sözünü masivadan kes
Dön sırtını dünyaya, Hakk'a yürü

Mustafa Çalışkan Manisa

Zamanın Hükümü Var

Nicelerimiz hayat sahnesinde,
Figüranlığa çocuklukla başladı.
Annelik ve babalık rolü ile,
Hayat devranında bilinç aldı.
Zaman çarkının dişleri böylece,
Tıklayarak, bir tık daha attı.

Tıklaya tıklaya, taklaya geleceğiz.
Zamanın hükümü var,
Bizim ise zamana hükümümüz geçmez.

Biriktiriyoruz hep anıları
An be an yaşayarak "an"ları
Bekliyoruz gelecek yarınları
Nefes nefes tüketiyoruz zamanları.

Nefes nefes tükenip, gideceğiz.
Zamanın hesabı var,
Bizim ise hesaba gücümüz yetmez.

Mustafa Çalışkan Manisa

Zulmet

İnsan nefesine uydu, kendine zulüm etti
Allah'a teslim olanın dağılır zulmeti

Mustafa Çalışkan Manisa